Any 60.—N.' 19892.—Preu: 30 cts.

Diumenge, 10 de juliol de 1938

ABONAMENTS

Barcelona, mes... 2 Ptas.
Catalunya i territori de la República, trimestre 21 »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre 24 »
Països convent postal, id. 36 »
Altres països, id. 60 »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: BARBARÀ, 11 i 13 — TELÈFON 19603

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 — TELF. 70180

TOTHOM HA D'ESSER SOLDAT QUAN ES TRACTA DE COMBATRE LA TIRANIA

Condorcet

CRONICA

La catedral de Reims

Aquests dies han tingut lloc a Reims unes festes solemnes amb motiu d'haver estat restaurada la seva famosa catedral. La barbàrie alemanya es va rabejar durant la Gran Guerra en una joia, patrimoni comú de la humanitat, que havien respectat totes les guerres i totes les revolucions. El 19 de setembre del 1914 els alemanys, sense cap justificació militar, i amb el pretext que les altes torres de l'edifici eren utilitzades com observatori, llançaren vint-i-cinc obusos damunt la catedral; les flames s'empararen de l'edifici; l'absis restà demolit, una de les façanes, esfondrada, i nombroses escultures, fetes a trossos. Calgué desallotjar la catedral dels ferits que hi havia dintre, car del que en realitat servia era d'hospital. En aquell moment de la guerra tot el món coneixia ja els mètodes del militarisme alemany; les poblacions civils belgues i del nord de França havien estat víctimes d'afusellaments en gran nombre i de tota mena de vexacions; la ciutat de Lovaina, amb la seva famosa biblioteca, que estotjava tresors que han estat per sempre més perduts per a la humanitat, era ja un pilot de runes. No obstant, tot el món va indignar-se pel nou acte de vandalisme que acabaven de cometre els alemanys. Fou endebades; els servidors de l'imperialisme germànic prosseguiren la seva obra; els actes que seguiren cometent foren tant o més repugnants; la catedral de Reims no fou més respectada del que ho havia estat el 19 de setembre del 1914, i fins al mes d'agost del 1918, en què fou alliberada definitivament pels francesos, hom calcula que més de cinc-cents obusos de tots calibres caigueren dins el seu recinte. Es de les seves ruïnes, de les seves torres mutilades, de les seves escultures trossejades, que França ha fet sorgir novament, després de vint anys de treball, el temple majestuós que serva encara en molts indrets el testimoni perpetu de la barbàrie dels que no aconseguiren destruir-lo.

Amb motiu de la inauguració de la catedral restaurada han estat pronunciats diversos parlaments. Heus ací les paraules de Mr. Bullitt, ambaixador dels Estats Units de Nord-Amèrica: "Han passat vint anys solament, i es reprodueixen ja les matances d'homes, dones i infants indefensos".

En efecte: ens trobem en una situació anàloga a la del 1914. Els aliats guanyaren aquella guerra; llur causa era la de la civilització; no hi hagué un sol poble que no en copsés el significat i que no esperés que el seu resultat fos una pau que assegurés per un temps molt llarg el dret dels pobles a desenvolupar-se sense perills exteriors. La realitat ha estat ben altra, i avui ens trobem, precisament nosaltres, amb què els vençuts d'aquella guerra, els que han estat conquerits als seus afanys imperialistes i els que ja aleshores dins mateix de casa aprovaven els seus crims, volen repetir l'experiment que tan sorollosament els va fracassar. No tingueren, evidentment, el càstig que mereixien; però llur fracàs serà el mateix.

Perquè ja tot el món comença d'adonar-se, a desgrat de les pors i les vacillacions dels Governs, que el que no va poder ésser aleshores tampoc no ha de poder ésser ara, baldament hi hagi un sens fi de gent que, per mesquindat o per càlcul, s'hagin decidit a apuntar damunt d'una carta que no pot guanyar.

I l'espectacle més curiós que avui podem observar és, al costat dels actes de crueltat que contra nosaltres cometen els hereus de l'imperialisme germànic, la grollera comèdia que es veuen obligats a representar, ara a Londres, ara a París, ara als Estats Units, per a dissimular una impotència i una covardia que són el símptoma més clar de llur irremeiable fallida. Perquè els Estats totalitaris d'avui són els mateixos, i porten les mateixes tares que els Estats imperialistes d'ahir.

La vida es revenja

Els barcelonins autèntics —i m'afanyo a declarar que comprenc en aquest qualificatiu no sols els que han nascut a la ciutat, sinó tots aquells que n'han esdevingut veïns i que, com els mateixos fills de Barcelona, han seguit amb passió la meravellosa i desordenada aventura de la creixença i la grandesa de la nostra urbs—, no oblidaran mai aquell tràgic migdia del 17 de març. No es tractava pas d'un altre bombardeig, cruel i mortifer com els que l'havien precedit i els que havien de seguir-lo. No es tractava pas únicament del munt de morts, de la destrucció sistemàtica, del criminal atemptat contra la ciutat i contra els ciutadans. Era alguna cosa més. Era la sensació que hom havia volgut ferir Barcelona en la seva entranya mateixa, al mig del cor, i fer-la dessagnar per l'enorme esvorane. Aquell bombardeig de les dues menys deu minuts de la tarda —hora que perpetua el record ferit de mort i exteriorment llès del xamfrà Rambla de Catalunya-Corts Catalanes — havia de semblar a tots els barcelonins autèntics, més que no pas ho hauria estat la destrucció de llur mateixa casa o l'esquinç de llur mateixa pell per un bocí de metralla, una demostració palesa i intencionada de l'odi facciós a la nostra ciutat, un crim de lesa ciutat que, per extensió, esdevenia crim de lesa pàtria. Aquell reguerot de bombes que anaven des del Passeig de Gràcia a la Universitat i sembraven la mort i la destrucció al cor de la ciutat, impresionaven dolorosament els barcelonins. Encenien llur ira, els arboraven, encara, en odi contra els assassins. No els desmoralitzava, però, tot i que aquest era l'objecte perseguit pels agressors.

Una de les víctimes d'aquest esgarrifós atemptat contra Barcelona fou la casa on estaven instal·lades la redacció de LA PUBLICITAT i les oficines centrals d'Acció Catalana Republicana. La impressió dolorosa que per a tots els badalonins era i és encara avui aquell tros de Granvia, s'agrenjava encara per a aquells que lligàvem a aquelles parets enrunades tantes hores de treball, de triomf i d'angoixa. Un company redactor, que passà pocs moments després del bombardeig per aquell lloc, vessà llàgrimes de dolor i d'indignació i no s'ha vist amb cor de resistir novament aquell espectacle. Sé també d'una dama, que ha resistit d'una manera exemplar, en un barri particularment afavorit pels avions, totes les impressions dels bombardeigs de la ciutat, i que sentí flaquejar el seu esperit en saber que la casa d'Acció Catalana havia estat destroçada per les bombes. Avui, encara, per als que no podem oblidar les hores passades, al llarg dels anys, en aquell principal del carrer de les Corts Catalanes, passar per davant dels arcs esquelètics que romanen com únic vestigi de la fatxada, i veure-hi al damunt, mig consumides pel foc i cargolades amb uns ferros, les restes de la bandera que onejava al balcó, ens humiteja els ulls.

Avui hi he passat, de nou, i un espectacle insòlit m'ha sorprès. Davant de la casa de LA PUBLICITAT i Acció Catalana, entremig dels blocs de pedra i les muntanyes de runa que ocupen el lloc on hi havia tres grans edificis, quedaven, mig colgats per la terra i el guix, els troncs destroçats de dos d'aquells plàtans barcelonins, que són, no ho podem pas oblidar, els arbres de la Rambla, i com a tals han esdevingut una institució indiscutida i respectada de tots els ciutadans. I aquestes soques escapçades i esquerxades han brotonat. Pel damunt de la runa i de la desolació, la vida s'ha obert pas i una corona de fulles d'un verd tendre ha cobert les ferides dels dos arbres. La vida, que semblava exiliada d'aquell tros de ciutat que la destrucció havia marcat amb el seu segell, ara es revenja. El miracle és a la vista de tothom, i jo us invito a contemplar-lo. Per damunt de la destroça i de la mort, la vida triomfa. La ciutat gunreix les seves ferides, i les fulles dels plàtans cobreixen els esvorancs i els pilots de runa. Si l'objectiu moral d'aquells bombardeigs —de tots els bombardeigs criminals de què fan víctima la ciutat i totes les ciutats de la nostra retaguarda— no fou aconseguit pels facciosos, els objectius materials —no pas aquells que volgueren assenyalar en un delirí de falsedats que no enganyaren ningú, sinó els objectius de destrucció d'edificis, de vies públiques, de l'entranya mateixa de Barcelona — que es creien haver assolit, tampoc no ho foren. Avui la vida ja es revenja de la destrucció. Demà aquesta vida esborrarà les nafres sagnants de la ciutat, guarirà les ferides, permetrà d'oblidar els malsons. Perquè —i aquesta no és pas l'ensenyança menys important d'aquesta guerra— la vida és i ha estat sempre més forta que la mort, encara que aquesta s'empari en els enginys més perfectes de destrucció i en les ideologies més modernes que propugnen el retorn a la barbàrie.

T.

L'incident de la frontera franco-italiana

El Govern francès adoptarà una actitud enèrgica

París, 8. — A les esferes competents es declara que continua l'enquesta sobre el recent incident esdevingut a la frontera franco-italiana. Es té la impressió que el Govern francès adoptarà una actitud de gran energia en aquest afer, molt més recordant el fet que fa uns quants mesos un destacament militar italià s'extravià durant un temporal de neu i en rà en territori francès. En lloc d'ésser rebut amb descàrregues de fuselleria, els soldats italians foren ben atesos, els foren subministrats aliments i conduïts a la frontera amb tota mena de comoditats, comportament que valgué a les autoritats franceses l'agraiment —consignat en documents oficials— de les autoritats italianes. — Fabra.

LES DEFENSES ANTIAÈRIES DE LA FRONTERA FRANCESA HAN ESTAT AUGMENTADES

París, 8. — El Ministeri de la Guerra publica aquesta tarda una nota en la qual surt al pas de certes informacions de premsa de les quals es podria deduir que havien estat retirades les precaucions adoptades recentment a la frontera pirenenca per a evitar incursions d'avions "desconeguts".

En la dita nota, el Ministeri de la Guerra declara que no solament no han estat retirades les dites precaucions, sinó que àdhuc han estat augmentades amb elements i material de major eficàcia. — Fabra.

EL MINISTRE DE LA GUERRA CONFERENCIA AMB EL GENERAL JAMET

París, 8. — El ministre de la Guerra, senyor Daladier, ha conferenciat avui amb el general Jamet, secretari general del Consell Superior de Defensa Nacional, sobre l'organització de la defensa de al nació en temps de guerra, i principalment en el que es refereix a la defensa passiva. — Fabra.

EL SENYOR BONNET CONFERENCIA AMB L'AMBAIXADOR D'ESPANYA

París, 9. — El ministre de Relacions Exteriors, senyor Bonnet ha conferenciat extensament aquesta tarda amb l'ambaixador d'Espanya en aquesta capital, senyor Marcelli de Pascua. — Fabra.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA HA MARXAT A REIMS

París, 9. — El president de la República, senyor Lebrun, ha sortit de París a dos quarts de vuit de la tarda, en automòbil, cap a Reims, on assistirà a les festes d'inauguració de a catedral restaurada. — Fabra.

ROMANIA

Mesures dràstiques contra els professors d'extrema dreta

Bucarest, 9. — Armant Calinescu, ministre de l'Interior, que exerceix interinament les funcions de ministre d'Instrucció Pública, acaba de promulgar en aquest últim departament enèrgiques mesures encaminades a acabar amb l'agitació provocada pels elements d'extrema dreta als centres docents del país, i especialment entre els professors i catedràtics.

Tots els inspectors dels diferents centres docents queden destituïts i substituïts. El secretari general del ministeri i diferents directors són destituïts també. El degà de la Facultat de Dret de Bucarest ha presentat la dimissió. Entre els destituïts figura Nae Ionescu, professor de la Facultat de Dret i ex director del periòdic "Cuvantul". — Fabra.

Llegiu a la tercera pàgina

El general d'un poble
MIAJA

L'escaquer europeu

Després del fracàs amb Itàlia, ¿pensa Mr. Chamberlain girar els ulls cap a Alemanya?

Mussolini - ploren els conservadors anglesos - afavoreix l'oposició

Itàlia i Alemanya juguen amb violència la carta de Palestina

Londres, 9 (per telèfon). — Les notes d'aquests dies darrers han anat posant de relleu la nerviositat d'Itàlia davant el fet de l'ajornament indefinit de l'entrada en vigor del pacte anglo-italià. També hem dit que els anglesos desitjaven que entrés avlat en vigència. Però, naturalment, els nervis dels anglesos tenen molta major resistència que els dels italians, i la crisi ha vingut precisament de la banda d'Itàlia.

Sembla que ara els italians entren en una nova crisi en llurs relacions amb Anglaterra. El primer simptoma ha estat el discurs de Mussolini a Aprília, en el qual atacà furiosament les demoplutocràcies. Un cor inacaiable de tota la premsa feixista s'ha fet ressò d'aquestes paraules, i, naturalment, ha augmentat encara el volum del seu soroll. Ara sembla, a més, que Virgili Gayda comença a escampar la idea que el pla britànic de retirada de voluntaris de la Península es calcula que trigarà molts mesos a posar-se a la pràctica. Diuen que segurament fins a Nadal no pot esperar-se res pràctic quant a la retirada de forces estrangeres, i diu Gayda que d'avui fins a aquella data haurà passat molta aigua sota els ponts i moltes coses poden haver passat tant a terra com a mar.

Els anglesos es miren el problema amb tota calma, i contesten a la cridòria italiana amb un flemàtic "non possumus". Es possible, no obstant (sempre hi ha una porta oberta) que una retirada d'uns contingents importants de tropes italianes, àdhuc fora del pla d'evacuació dels voluntaris del Comitè de No Intervenció, podria potser ésser considerat per Anglaterra com el començament d'un arranjament de la situació peninsular, i, per conseqüent, això facilitaria posar en vigència el pacte anglo-italià.

* * *

París, 9 (per telèfon). — Els periòdics francesos dediquen avui especial atenció als incidents ocorreguts a Palestina. Tots coincideixen a dir que aquests incidents han produït a Anglaterra una profunda emoció que s'exteriorità ahir en el debat que tingué lloc a la Cambra dels Comuns. En "L'Oeuvre" Mme. Tabouis es demana si l'agitació de Palestina no tindria potser el seu origen a Roma. "No és solament Mr. Chamberlain —afegeix— el que es dóna compte ja de la influència d'Itàlia i àdhuc d'Alemanya en els incidents d'Haïfa". Mme. Tabouis, per tal de recolzar la seva tesi reprodueix uns paràgrafs d'articles apareguts a la "Gazeta del Popolo", de Turí, i al "Giornale d'Italia", de Roma, en els quals Anglaterra és atacada i amenaçada. Mme. Tabouis es fa ressò del descoratjament de Mr. Chamberlain davant la política italiana i remarca que a Londres en alguns medis es creu que el Primer ministre està disposat a girar-se, si convé, vers Alemanya i demostrar així que la Gran Bretanya no dóna pas massa importància al traciat anglo-italià.

En el diari "Le Figaro", el seu corresponsal a Berlín declara també que els acords signats per París i Londres amb Ankara han irritat profundament el Reich, i d'altra banda el seu corresponsal a Roma diu que regna en els medis oficials italians una certa inquietud no solament perquè més que mai es donen compte ara que la guerra d'Espanya i el pacte anglo-italià són dues coses íntimament lligades, una de les quals no es podrà solucionar sense que ho sigui l'altra, sinó també perquè la confiança que tenien en el fi pròxim de la guerra es comença ja a esvair.

En el periòdic "L'Ordre", el corresponsal a Londres diu que mister Chamberlain, desencisat d'Itàlia, pensa girar-se vers Alemanya per tal de trobar-hi el que no ha trobat a Roma, però es pregunten a Londres si Chamberlain volent guanyar temps, no perdrà noves posicions estratègiques com li ocorregué ja amb el cas de l'acord anglo-italià. Pensa el senyor Chamberlain, pregunta l'esmentat corresponsal, que acostant-se a Berlín arribarà a trencar l'amistat italo-alemanya, o que intimidarà Mussolini? El primer ministre britànic no sembla pas que hagi reflexionat gaire sobre la política que s'ha tradult per la famosa fórmula de l'eix Roma-Berlín. No s'ha adonat que si Alemanya el cita farà el joc d'aquesta, que consisteix en acostar-se a Londres per tal d'isolar la França, conforme el programa del "Mein Kampf".

El diari feixista "Le Jour" diu que Londres sospita que és el Reich qui sosté els àrabs. Fidel a la seva política italianòfila, aquest diari sosté que després del tractat anglo-italià, el Govern de Roma ha cessat completament la seva propaganda anti-britànica a Palestina i és evident que l'acció terrorista que es desenvolupa a aquell país compta amb important ajut financer, pel que hi ha raó de creure que el Reich no és estrany a aquesta qüestió i que les ràtzies no es limiten solament a les persecucions dels israelites alemanys, sinó que impliquen també el recolzament directe de la propaganda jueva a Palestina.

La proposició de Franco, refusada

"Hauria resolt el problema dels bombardeigs de vaixells anglesos"

escriu el «Giornale d'Italia»

¿Què significa això?

Roma, 9. — A propòsit del problema espanyol, el "Giornale d'Italia" escriu: "La proposició de Franco relativa al port d'Almeria permetia la resolució del problema dels bombardeigs aeris dels vaixells anglesos. Aquesta proposició ha cagut i cal assenyalar el fet que de dia en dia l'actitud del Govern de Londres es cristallitza en el problema espanyol. Així pot donar satisfacció a l'oposició, però allunya la possibilitat d'arribar a un acord, no solament pel que es refereix al problema espanyol, sinó en relació a tots els altres problemes internacionals."

Naturalment, l'actitud de la premsa feixista italiana correspon paraula per paraula a l'actitud de la premsa alemanya. La política de l'"eix" és solidària, com sempre.

El "Berliner Boersen Zeitung" critica l'actitud d'Anglaterra a propòsit de la qüestió dels bombardeigs dels vaixells anglesos. El periòdic nazi ataca Anglaterra perquè ha refusat la proposició de Franco relativa a Almeria. — Agència Espanya.

Una campanya significativa

ELS ITALIANS ESTAN FRENETICS PERQUE NO PODEN GOVERNAR ANGLATERRA COM VOLDRIEN

Roma, 9. — A Itàlia, malgrat que un comunicat oficiós pretén que l'entrevista de lord Perth amb Ciano tingué un caràcter corrent, es reconeix que l'entrevista es relacionada amb el nou periode de tivantor entre Londres i Roma i entre Roma i París. Els feixistes reprotxen a la premsa anglesa les crítiques contra el feixisme, la publicació destacada del discurs d'Eden i especialment la publicació de la declaració signada per l'arquebisbe de York i de deu bisbes anglesos més. Més que res, amb tot, Roma reprotxa a Londres mantenir-se en estret i amistós contacte amb França. El viatge dels reis d'Anglaterra a París posa de malhumor els feixistes, el fi dels quals era precisament separar Anglaterra de França.

La premsa feixista torna a atacar novament i obertament Anglaterra com en els temps de les sancions. La "Gazzetta del Popolo" escriu: "Els atacs de Mussolini, durs i precisos, són dirigits contra els anglesos que, d'acord amb el bolxevic Front Popular francès, vetllen continuament contra el feixisme". El "Giornale d'Italia" arriba, àdhuc, a pretendre que Anglaterra no té dret a les colònies perquè no té masovers. Aquesta campanya és simultània a la nova campanya colonial alemanya i a les protestes de la premsa nazi perquè el capital anglès tracta de conquistar mercats a l'Europa central, els Balcans i Turquia. — Agència Espanya.

ELS CONSERVADORS ANGLESOS ES LAMENTEN QUE MUSSOLINI AFAVOREIX L'OPINIO EN COMPTES D'AJUDAR CHAMBERLAIN

Londres, 9. — Als cercles conservadors anglesos hom critica severament l'actitud de Roma i es diu que les pretensions de Mussolini no han reforçat la posició de Chamberlain, però al ja campanya de l'oposició L'error de Mussolini —segons els dits cercles— consisteix en haver oblidat que a Anglaterra existeix una opinió i una oposició lliure, en lloc d'una dictadura que por fer el que vulgui. Mussolini volia empènyer Chamberlain a una batalla, perduda per endavant, contra l'oposició, i aquesta ha sortit enfortida. La demagògia de Mussolini, parlant de "demo-plutocràcia", és un nou error contra la posició de Chamberlain i favoreix la tendència que Eden, el qual ha criticat obertament per primera vegada en el seu discurs la política de Chamberlain vers Itàlia, coincidint amb altres conservadors i amb els liberals. — Agència Espanya.

Els que sempre es lleven tard

ARA RESULTA QUE NO HI HA MANERA DE PROTEGIR EL COMERÇ FRANGO-ANGLES A L'ESPANYA DE FRANCO perquè tot ja és a mans d'Itàlia i Alemanya

Londres, 9. — Ha produït gran impressió l'article del "Financial News" sobre el monopoli establert a l'Espanya facciosa pel comerç italià i alemany no solament contra els interessos espanyols, sinó contra els interessos anglesos i d'altres països. La justificació de la tramesa d'un agent comercial i el pretext que en igual sentit presenten els cercles filofeixistes francesos demanant també la tramesa d'un agent francès, era precisament la suposada protecció dels interessos comercials de tots dos països. Ara resulta que cap agent comercial o diplomàtic anglès o francès, o d'altres països, pot canviar la situació de fet a l'Espanya franquista, convertida en una colònia d'Alemanya i Itàlia. — Agència Espanya.

(Segueix a la pàgina 4)

ALEMANYA

Els catòlics austríacs han fet el gran negoci Hitler els suprimeix el matrimoni religiós

Berlín, 9. — El "Monitor Oficial" publica la llei d'unificació matrimonial i la nova legislació sobre el divorci per a tot el Reich, àdhuc a Austria.

Com és sabut, a Austria el matrimoni era una qüestió purament religiosa.

L'exposició dels motius de la nova llei declara:

"Les disposicions estretament dogmàtiques sobre la legislació religiosa havien creat a Austria situacions insostenibles, que amenaçaven no solament la vida familiar, sinó també la vida pública. Aquesta legislació havia d'ésser abolida, doncs, com més aviat millor."

Als antics motius de divorci s'han afegit la negativa a procrear i l'esterilitat. — Fabra.

Berlín, 9. — S'ha publicat un Decret que suprimeix el matrimoni religiós a Austria. Els matrimonis seran celebrats en nom de l'Estat. El nou Decret estableix que l'esterilitat és causa de divorci.

A Alemanya ha estat suprimida l'ensenyança lliure a les primeres quatre classes. — Agència Espanya.

El Danubi s'enduu cadàvers d'austríac

Praga, 9. — Des de fa alguns dies apareixen en el Danubi cadàvers de camadans austríacs. A Bratislàvia han estat recollits cinc cadàvers de joves obrers i de fucus. — Agència Espanya.

Consell de Ministres

El Govern actual, com tots els que l'han precedit des del 18 de juliol, ajusta la seva actuació dels interessos generals de la pau

Ahir, dissabte, se celebrà Consell de ministres. La reunió, que començà a les onze del matí, acabà a les tres de la tarda.

A la sortida el ministre d'Agricultura, senyor Uribe, facilità als informadors la referència següent:

"El ministre d'Estat, senyor Alvarez del Vayo, ha informat amplament el Consell sobre el seu recent viatge a París, durant el qual ha pogut comprovar els progressos realitzats en l'acció d'ajut als refugiats de les regions envaïdes, principalment dones i infants.

També donà compte d'haver-se rebut, per conducte del Govern del Regne Unit, el text complet del pla definitivament aprovat pel Comitè de No Intervenció.

El Govern, que continuarà examinant en properes reunions els distints problemes que la dita comunicació planteja, es referma en el criteri fermament sostingut per tots els Governs que s'han succeït d'ençà del 18 de juliol del 1936, d'ajustar la seva actuació als interessos generals de la pau, i en aquest sentit han realitzat, durant dos anys, els majors sacrificis que mai hagi pogut realitzar cap Govern.

El President del Consell, doctor Negrín, ha donat compte de la situació militar i d'altres assumptes relacionats amb l'Exèrcit i la guerra.

S'han despatxat nombroses qüestions de personal, i s'han resolt diversos assumptes de tràmit dels distints departaments.

Finalment han estat confirmades diverses penes de mort per delictes d'espionatge i alta traició."

COMENTARI

La sistemàtica persistència

Mentre a Londres els magnats de la política internacional fan veure que treballen activament per trobar una solució que apaivagui la tragèdia espanyola; mentre es discuteix una i una altra vegada la retirada dels "voluntaris", i mentre, en fi, hom designa comissions que hauran d'entendre en la qüestió del bombardejament de les poblacions obertes, l'aviació estrangera al servei dels rebels espanyols segueix destruint sistemàticament les llars de la zona lleial, sense cap altre objecte ni finalitat que els d'afeblir la nostra moral. Aquesta sistemàtica persistència, però, baldament arribi a acoquinar els porucs, no assoleix de fer minvar la capacitat de resistència de les tropes republicanes.

No és, encara, per mitjà dels comunicats oficials com hom s'adona de la veritable brutalitat dels feixistes, ni de la veritable moral amb què els combatents reaccionen. Es, precisament, als llocs més immediats al front on s'acusa més viu i més unànime aquest desig, esdevingut un compromís d'honor, d'oposar la màxima resistència. Jo ho he vist aquests dies. Ni la població civil, ni els soldats a la trinxera, en fan cap mena de cas quan, a l'hora que sigui, els avions negres trenquen la pau de tots els camins amb el soroll inconfusible de llurs motors, ni quan, poc després, les explosions fan escruixir les pedres. S'equivoca, doncs, la mentalitat germano-italiana, de seguir aquest procediment. Podran ensorrar un poble. Podran creure's que la gent, esporuguida pel terror, els deixa el camp lliure. Tant se val. La realitat els demostrarà com s'equivoquen. Es el fenomen que s'observa a les nostres línies. Darrerament els nuclis urbans immediats al front del sud-Ebre foren bàrbarament bombardejats. Sense cap objectiu. Tortosa mateix, la nit de dissabte, ho fou terriblement. Els explosius caigueren tots pels encontorns. Foren bombes perdudes. Però, ¿què els importa als feixistes de llançar uns centenars més de quilos de metralla si ells creuen que amb la seva persistència podran aconseguir llurs objectius?

Resistència contra persistència! Heus ací la consigna. Mentre l'aire no ens manqui al pit, ni la llum als ulls, ni la força al braç, els procediments totalitaris dels invasors no podran tòrcer la nostra voluntat. La vida, quan no s'ha de viure amb la llibertat necessària, no compta. Es aquesta la gran experiència de la present guerra espanyola. Si els esbirros de Franco s'imaginen que al davant de les nostres poblacions desfetes, de les nostres llars saquejades, dels milers de cadàvers carbonitzats, per l'aviació els deixarem el pas lliure, s'erren de mig a mig. L'orgull dels catalans, l'orgull de l'Espanya republicana no es doblega fàcilment. Ni al davant de la mort. ¿Per què voldríem viure, si havíem de renunciar als nostres sentiments més íntims, que són la virtut del nostre compromís de resistir?

D'ací a pocs dies farà dos anys de la nostra lluita. Ni Franco ni més enllà de les fronteres ens creien capaços de resistir tant de temps. Tothom donava per liquidada la nostra força no més enllà dels tres mesos. Els càlculs, però, els han fallat. I d'ací s'explica aquesta persistència inútil — tan inútil com despietada és — d'arrasar pobles i de reduir a cendres fins el recó més obscur de la nostra terra.

"Cada dia de resistència és un factor més que ens apropa a la victòria." "Les guerres no es decideixen fins a la darrera batalla." Heus ací dues veritats. El poble espanyol les té arrelades fins al moll de l'ànima, i és

per això que oposa tot el braó del seu tremp indomable a l'allau invasora. I la darrera batalla la guanyarem nosaltres, perquè lluitem per la justícia, per la raó i per la llibertat. Si així no fos, els indiferents que cregueren en la nostra inferioritat ja s'haurien decidit. Ara, però, que han vist del que és capaç un poble que desprecia la mort perquè vol viure dignament, els factors van decantantse a favor de la nostra causa, i la confiança que tenim en nosaltres mateixos va creixent.

Resistència digna, forta, contra la persistència brutal, obstinada. I si al final aquesta persistència hagués destruït totes les nostres llars, mentre quedés un sol home lliure, la guerra no la guanyaria Franco, ni Hitler ni Mussolini dominarien Espanya.

J. CID I MULET

ELS ESPORTS

CICLISME

Comentaris a la quarta etapa de la Volta a França

La quarta etapa de la Volta, Nantes-Royan, que s'ha disputat sobre un recorregut de 228 quilòmetres, dividida entre terços, ha proporcionat a l'equip belga una oportunitat per a fer destacar els seus homes.

Meulenberg ha estat el guanyador de les dues primeres parts de l'etapa, Nantes-La Roche, - La Rochelle. El darrer tros, La Rochelle-Royan, 74 quilòmetres, l'ha guanyat Varvaecke, amb 3 h. 2 m., 13 s., seguit de l'holandès Hellemans, a vint-i-quatre segons de diferència. El pelotó dels altres corredors, ha fet el temps de 3 h. 45 s.

Ha resultat guanyador definitiu de l'etapa Varvaecke, que ha guanyat di versos llocs en la classificació general.

La resta dels equips, especialment l'italià no han demostrat encara la seva forma actual. Els corredors espanyols, ara per ara, actuen discretament, tal vegada seguint una tàctica per a les etapes pirenenques, que es disputaran el dijous i divendres vinent.

La classificació de la quarta etapa, ha estat establerta de la manera següent:

Primer. — Vervaecke (Bèlgica).
Segon. — Servadei (Itàlia).
Tercer. — Meulenberg (Bèlgica).
Quart. — Bini (Itàlia).
Cinquè. — Neuville (Bèlgica).
Sisè. — Wengles (Alemanya).
Setè. — Rossi (Itàlia).
Vuitè. — Erechaut (França).
Novè. — Bernadoni (Itàlia).
Desè. — Martane (Itàlia).

Tal com ja avançàvem en la nostra edició d'ahir, després de l'etapa de divendres continua al cap de la classificació general el luxemburguès Majerus, seguit del francès Leducq, a cinquanta-dos segons.

L'etapa d'avui

Després del descans que els corredors efectuaren ahir a Royan, avui diumenge es disputarà la cinquena etapa, Royan-Bordeus, de 198 quilòmetres.

L'itinerari i l'horari probable, es el següent:

	qlm.	h.
Royan	0	11'45
Blaye	90	14'15
Langoiran	161	16'13
Bordeus	198	17'15

L'ETAPA DE DILLUNS

Dilluns es disputarà la sisena etapa, Bordeus-Baiona, fraccionada en dues mitges etapes, amb un total de 223'500 quilòmetres. L'itinerari i l'horari probable, és el següent:

PRIMERA PART D'ETAPA

	qlm.	h.
Bordeus	0	10
Arcachón	52'600	11'21

SEGONA PART D'ETAPA

	qlm.	h.
Soustons	182	16'05
Baiona	223'500	17'15

El programa oficial dels campionats del món

El calendari oficial dels propers campionats del món de ciclisme, de totes les potencialitats, que ha de celebrar-se enguany a Amsterdam, és el següent:

Dissabte, dia 27 d'agost, a les nou del matí, sessió d'obertura del Congrés de la U. C. I., a l'Amstelhotel.

El mateix dia, a les dues de la tarda, *series* 1/8, 1/4 i 1/2 finals de velocitat, amateurs i professionals; primera sèrie de mig-fons de 100 quilòmetres.

Diumenge, dia 28, a dos quarts de dues, finals de velocitat, amatedrs i professionals; segona sèrie de mig-fons de 100 quilòmetres; a les vuit, tercera sèrie de 100 quilòmetres de mig fons.

Dilluns, dia 29 d'agost, campionat lliure.

Dimarts, dia 30, repesques de mig fons de 100 quilòmetres.

Dimecres, dia 31 d'agost, campionat lliure.

Dijous, dia primer de setembre, final de mig fons de 100 quilòmetres.

Divendres, dia 2 de setembre, campionat lliure: circuit de Fauquemont.

Dissabte, dia 3 de setembre, prova sobre carretera per amateurs (170 quilòmetres).

Diumenge, dia 4 de setembre, cursa sobre carretera professionals (270 quilòmetres).

FUTBOL

La Copa de l'Europa Central

Els partits de quarts de final de la Copa de l'Europa Central es jugaran demà i el diumenge següent. D'acord amb el sorteig efectuat, s'ha fixat els següents partits:

Gènova-Ràpid de Budapest; Slavia-Ambrosiana; Juventus-Kladno i Ripensia-Ferencvaros.

El Premi dels Novellistes 1937

"Apasionalia", de Josep Sol; "Muralles de silenci", de J. Roig i Rabentós; "L'últim romàntic", de Joan Cornudella; "L'arbre del bé i del mal", d'Alfons Maseres; "Romanço d'amor i de guerra", de Domènec Diumenge.

La Comissió del Premi dels Novellistes prega els autors i als editors que l'advertexin, en cas d'alguna omissió.

Havent d'inaugurar-se una Colònia per a nens i nenes, òrfens de combatents de la 27 Divisió, compresos entre els quatre i els deu anys, es prega amb molt d'interès a les mares que t'ametin al Comissariat de la Divisió una carta-sollicitud per a concedir a llurs fills l'ingrés a l'esmentada Colònia, tenint en compte que, en cas de no ésser suficients les sollicitudes d'òrfens, s'admetrien també no òrfens.

Les sollicitudes han d'adreçar-se al comissari de la 27 Divisió, Bate 2, C. C. 18.

Teatre Català

L'actuació dels Elencs Catalans de Guerra és tinguda en compte als països democràtics

Per la tramesa de fascicles i cartells i pel continuat contacte que actualment existeix entre el nostre poble i representans dels Fronts Populars dels països democràtics, és també tinguda en compte l'actuació dels "Elencs Catalans de Guerra" i les darreres representacions han estat presenciades per diversos periodistes i escriptors estrangers.

Es de remarcar que tots ells coincideixen a apreciar un encert en les interpretacions, i que el teatre de cara a la guerra reporta un benifet a la nostra causa. Signifiquen la seva admiració de veure com és també incorporada a la lluita aquesta fortíssima arma que és el teatre. Igualment fan constar la seva complacença una vegada queden informats que la majoria dels actors amateurs tenen fills als fronts de combat, d'altres deixen per unes hores la seva feina àdhuc en indústries de guerra o el seu llit de convalescent a l'hispital, el mateix que les dues, que tenen llurs fills, pares, germans o promesos complint el seu deure militar.

I el que més els impressiona aquest darrer dia, quan juntament amb els elencs tornaren a Barcelona, a les sis del matí, i els preguntaren:

—Ara a descansar?

—No, ja ho farem aquesta nit, que no hem d'actuar; ara, a treballar!

Els representants estrangers acaben manifestant el seu desig de conèixer com està constituïda i avalada la Federació, efectuant visites col·lectives al seu local i interessant documentació gràfica i escrita de la seva acció, que no cal dir que els és facilitada.

També acaben interessantse per exemplars de les obres que es representen, i que tots ells consideren de gran encert.

Teatre Català de la Comèdia
(ABANS POLIORAMA)
Avui, tarda, a les 5. - Nit, a les 10
ELS VELLS
per Enric Borràs, Maria Vila i Pius Daví

GRAN TEATRE DEL LICEU
TEMPORADA OFICIAL D'ART LIRIC
Avui, diumenge, tarda, a les cinc
La magnífica sarsuela de Barbieri
Jugar con fuego
per Conxita Penedés, Ricard Mayral, Ignasi Cornadó, Jaume Miret i Antoni Palacios
Mestre director: Ramon Gorgé.
Escenificació d'Eugeni Casals.
Dimarts, tarda, a les 4'30
Tercera actuació del gran tenor ANTONI CORTIS
amb l'òpera de l'immortal Bizet CARMEN
cantada pels ovacionats Concepció Callao, Maria Espinalt, Antoni Cortis, Ricard Fuster i Manuel Gas
Mestre director: Antoni Capdevila.

FRONTO NOVETATS
Avui, tarda, a les 3'45, a pala
QUINTANA IV - CAMPOS contra SOLOZABAL CHITOO, GALLARTA
Demà, tarda, a les 3'45, a pala
NARRU II - URZAY contra AZPIOLEA - UNAMUNO

FRONTO TXIKI-ALAI
MATI - MARI contra CARMENCHU - TONI
Nit, no hi ha funció.

LA PINACOTECA
Passeig de Gràcia 24
EXPOSICIÓ COL·LECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNS
SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 24
Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

LA PREMSA CATALANA

LA HUMANITAT

Rovira i Virgili defineix la política de Chamberlain d'aquesta manera:

"No ens sembla prou bé la política de Chamberlain. Tampoc no ens semblava prou bé la d'Anthony Eden. El primer ministre ha accentuat la part dolenta de la política del seu antic ministre d'*Afers Exteriors* i ha prescindint d'algunes de les coses bones que aquella política tenia. Ha anat massa enllà en les concessions a Mussolini. Però això no vol dir que les seves complaences hagin d'ésser ilimitades. Sempre que nosaltres hem parlat d'un possible canvi de política a la Gran Bretanya, l'hem presentat com a susceptible de revestir dues formes: o la girada de Chamberlain davant el fracàs del seu propòsit d'acostament a Itàlia, o la retirada de l'actual primer ministre.

No creiem, de cap manera, que l'evolució internacional de la qüestió espanyola correspongui a la idea que Chamberlain se n'havia fet. L'aprovació definitiva del pla anglès, esmenat, no autoritza a dir: "Veieu com Neville Chamberlain ja sap el que fa?" La veritat és que la seva posició davant la guerra peninsular ha estat influïda per la creença en la victòria ràpida de Franco, i que si ha estat aprovat al capdavall el pla, després de sofrir nombroses modificacions, no és pas perquè Chamberlain ho hagués preparat amb la seva parsimònia, sinó perquè els soldats i els pobles de la República han desfet, amb llur heroica resistència, els càlculs de Roma i de Londres. Es inútil, per tant, de fer l'ullet com aquell que sap tot el que passa entre els bastidors de la diplomàcia europea. No estem d'humor per a dir ni per a creure que Chamberlain ho ha encertat. Es evident que, almenys en l'aspecte cronològic, l'home del barret a la mà s'ha errat de mig a mig."

DIARI DE CATALUNYA

A. M. analitza l'única autoritat suprema al món i resumeix que en el temperament de cada home l'autoritat és diferent i que quan els homes s'agrupen per afinitats de punts de vista reconeix l'autoritat que la consciència li assenyala. S'expressa així:

"Cal fixar-se també que no és el mateix dir "unitat nacional" que "unió nacional". La idea de nació és inseparable de la idea d'unitat: una nació és un conjunt humà d'una sola raça i una sola llengua. Els homes que formen aquest conjunt poden estar units — "unió nacional" — o desunits.

—Quan un element fa nosa, hi ha dues maneres d'intentar treure-se'l del davant: combatre'l cara a cara o mirar de "liquidar-lo". Quan l'element és fort o té raó, l'enemic, si no se sent massa segur, opta per "liquidar-lo"; sobretot si la seva enemistat neix d'un sentiment mesquí que no resisteix la llum del sol.

Quan l'adversió és política, presenta una particularitat i és que el "liquidador" sempre procura carregar el mort al poble i diu que el poble ho vol. Franco, com els altres dictadors, *també té el cinisme d'assegurar que el* poble desitja ferventment les barbaritats que ell comet. Els déspotes, potser perquè la consciència els acusa, mai no volen confessar que ho són i sempre presumeixen d'ésser sostinguts pel poble; la invenció dels plebiscits favorables i la fabricació de manifestacions populars són el forçat doblegament dels antidemòcrates a la idea democràtica."

LA RAMBLA

Diu que el report del representant comercial de Burgos ha fet una gran impressió a Londres i que al través d'ell, el Govern de Chamberlain s'ha adonat que és impossible de sostraure Franco de la influència italo-alemanya. I continua dient:

"Altrament hi ha un fet que ha produït a la City un gran desencis, i que contribuirà a fer perdre la simpatia de Franco entre els banquers britànics. I és que Franco, no solament s'ha comprometa a cobrir les principals necessitats industrials d'Itàlia i d'Alemanya, amb les exportacions de matèries primeres, i a esdevenir llur principal consumidor de productes manufacturats, sinó que també — en la fantàstica hipòtesi de guanyar! — reserva a les dues potències un dret preferent en la reconstrucció del país. Espanya esdevindria així totalment esclavitzada a la precària i dura economia italo-germànica.

Però si això desencisa la City, des d'on alguns banquers esperaven, sens dubte, endegar brillantment la reconstrucció de les terres hispàniques devastades, pot servir per aclarir, als ulls del món, coses encara més sinistres. Pot servir per fer adonar a tothom de la veritat que ací hem repetit altres voltes. Es a dir, que la guerra espanyola no tindria la crueltat que té si fos dirigida, impulsada només que per espanyols. No; per molt vesànic que sigui el capitost o capitostos rebels, no ordenarien aquestes incursions sanguinàries i vandàliques; no faria destruir, innoblement, pobles sencers; no faria esbotzar monuments que són l'orgull d'un poble; no faria encendre aquestes fogueres que són la vergonya del món."

TRENCATS Guariment ràpit i económic
ORTOPEDIA TEIXIDÓ Aribau, 5

El Govern de la República

PARLAMENT

Reunió de la Comissió del Tribunal de Comptes

Sota la presidència del senyor Martínez Barrio es reuní ahir la Comissió del Tribunal de Comptes, i hi assistiren els diputats Viana, Rubio Chavarri, Aliseda, Ferrer, Tejero, López Goicoechea, Pasagali i Noguers.

Es despatxaren assumptes de tràmit.

Audiència presidencial

Visitaren el President de les Corts de la República, senyor Martínez Barrio, el president del Tribunal de Comptes, senyor Palomo; els diputats senyors Zulueta i Banyeres; el tinent coronel Puig; el sots-inspector de Seguretat de la zona no catalana amb el cap del seu E. M., i l'ex-director general de Seguretat senyor Manuel Muñoz.

TREBALL I ASSISTENCIA SOCIAL

Als mobilitzats i voluntaris del Departament

La Comissió d'Ajut als Voluntaris Mobilitzats i als seus familiars del ministeri de Treball i Assistència Social (Balmes, *301*), *patrocinada pel* Sindicat Nacional de Funcionaris del Ministeri de Treball U. G. T., prega als mobilitzats i voluntaris d'aquest Departament, així com a llurs familiars, que li trametin amb la *màxima urgència* llurs respectives direccions per a comunicar-los assumptes de *gran importància* per a ells.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT

Congrés internacional de Geografia a Amsterdam

Visità al seu despatx el ministre d'Instrucció Pública el senyor Gonçal de Reparaz. Estigué present en la conferència el sots-secretari, senyor Puig Elias. Tots tres conviaren impressions sobre el proper Congrés Internacional de Geografia, que se celebrarà a *Amsterdam el 18 del present* mes i al qual acudiran, en representació del Ministeri, els senyors Gonçal de Reparaz, Dionís Luque, Honorat de Castro i Gil Muntaner.

ORDRE PUBLIC

Detencions diverses

Per emportar-se gèneres dels Magatzems Sepu sense abonar el seu import a la caixa ha estat detinguda Mercè Mortera Alonso, de vint anys, habitant al carrer Ferrer de Blanes, 11.

— Pau Guim Pallarès ha estat detingut per no posseir documentació de cap mena.

— Per atresorar plata ha estat detingut Bernat Valle Moute.

— Maria Concal Hinojosa, Narcisa Ruiz Sàez i Maria Garcia Lafuente han estat detingudes per mancar de documentació.

— El menor Ernest Gallard Navarro ha estat posat a disposició del Tribunal Tutelar de Menors per furt de mil pessetes a Josefa Gordo Dobles.

— Juli Vives Garcia, conegut per "El Cerilla", ha estat detingut per les seves activitats delictives.

— Acusats de dedicar-se a la sostracció d'objectes als magatzems i botigues que visitaven, han estat detinguts Andreu Fernàndez Gómez i Josep Fernàndez Chao.

— Al carrer de Sant Antoni fou detinguda Maria Lluïsa Beauregard Llano, per haver insultat uns agents de l'autoritat.

El jutge de guàrdia dictà contra ella aut de processament i presó.

— Per pescar sense posseir la deguda *autorització fou* detingut i posat a disposició del comissari general, Francesc Bonilla i Ballester.

— Per indocumentat fou detingut Josep Garcés Olomos.

— Per posseir una pistola sense autorització fou detingut Angel Iglésies Lujin.

Un fr*so que tenia color

Ha estat detingut per la policia i ha ingressat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic Isidre Lorente Delgado, el qual es passejava tranquil·lament per la via pública despullat.

A la Comissaria el detingut intentà fer-se passar per mut, però, finalment va parlar.

Denúncies

Angel Herreros Palominos ha denunciat a la Comissaria del Clot que li havien estat sostrets diversos objectes i 250 pessetes. Sospita que l'autora de la sotracció és Josefa Fernàndez Benavides.

— L'encarregat de l'estació de Magòria ha denunciat que d'un dels molls ha desaparegut una caixa de tabac que hi havia dipositada.

En un magatzem de plomes estilogràfiques de la plaça de Catalunya, número 9, entraren lladres i s'emportaren gèneres per valor de 4.000 pessetes.

Agressor detingut

La policia procedí a la detenció de Francesc Liria Rodríguez i Joan de Déu Sànchez, acusats, el primer d'ésser l'autor dels dispars que en uns camps de Can Tunis causaren, el dia del corrent, la mort del noi Miquel Campos Ponce, i el segon com a acompanyant i inductor del fet.

A poder del detingut fou trobat un rifle, amb el qual se suposa que cometé l'agressió.

Generalitat de Catalunya

PARLAMENT

Visites al President

Visitaren el President accidental del Parlament, senyor Jaume Serra-Hunter, els diputats senyors Antoni Xirau i Palau, Pere Lloret i Ordeix, Jaume Simó i Bofarull, Joan Balart i Esmengol, Lluís Bru i Jardí, Joan Soler i Pla, Pau Romeva i Ferrer, Francesc Arnau i Cortina, Josep Fàbrega i Pou i Francesc Ferreres i Duran; la *Junta de* Mestres Laics de Catalunya, i el senyor Rodríguez Dranguet, president del Tribunal d'Espionatge, acompanyat del magistrat senyor Pelai Sala.

PRESIDENCIA

El dia del President

El President de la Generalitat estigué des d'ahir al migdia fins a primeres hores de la tarda al seu gabinet de treball, despatxant amb el seu secretari i *alguns* alts funcionaris de la Presidència. Rebé comptades visites, entre elles, la Comissió de l'homenatge a Guimerà, per a invitar-lo als actes del dit homenatge.

També el visità la comissió de l'homenatge a *Enric Borràs*, a l'*objecte* d'invitar-lo a la funció que se celebrarà a honor del gran actor català.

El senyor Companys conversà breus moments amb els periodistes, i els signifiqué que no tenia notícies a comunicar-los.

CONSELLERIA DE JUSTICIA

Visites al conseller

El conseller de Justícia, senyor Bosch Gimpera, rebé ahir les tres Federacions Nacionals Mercantils, la Federació Catalana i la Federació de Barcelona, acompanyades del senyor Aragó, ex-director General de Treball de la Generalitat.

CONSELLERIA D'AGRICULTURA

Nomenament

Acceptada la dimissió del càrrec de vocal del Consell d'Agricultura presentada pel senyor Josep Bell-lloch-Solsona, ha estat nomenat per a substituir-lo el senyor Joan Sentís i Seró.

LA JUSTICIA MILITAR

Vista d'una causa pel suposat delicte de negligència

Al *Tribunal Militar* Permanent de la Demarcació catalana s'ha vist una causa instruïda contra l'artiller Manuel Pablo Echevarria, acusat d'un suposat delicte de negligència.

Es desprèn dels auts que el processat, en sentir el senyal de combat no es va moure del llit, on descansava, i deixà d'acudir a la bateria. Després, durant la nit del mateix dia, va promoure un gran escàndol per trobar-se qualcom embriac.

El fiscal, pel delicte de negligència, sol·licità que fos imposada al processat la pena de sis anys i un dia d'internament en camps de treball, a *extingir* en un batalló disciplinari mentre duri la campanya, i a més sis mesos per falta greu.

L'ajut internacional a la nostra causa

Per als nostres infants

Ajut Infantil de Reraguarda ha rebut, destinats als infants de les seves residències, els productes següents: Del "Comitè Mundial de Dones" (Secció Belga), 908 quilos de sucre; 174 quilos de conserves *vegetals*; 73 quilos de peix *en conserva*; 105 quilos de bescuits i massapà; 50 quilos de xicòria; 40 quilos de sabó, i 52 quilos de xocolata.

ELS PROVEIMENTS

La depuració de la carta familiar de racionament

El conseller regidor d'Estadística, sota el mandat del qual funciona l'organització de la Carta Familiar de racionament, té el propòsit de realitzar una depuració total de la Carta, amb tot el rigor que calgui. La motivació d'aquest propòsit respon a l'existència d'alguns ciutadans desaprensius que posseeixen major nombre de raccions de les que en realitat els corresponen. En fer públic això, es fa saber també als ciutadans capa de casa que es trobin en les condicions que dintre un termini de quinze dies, i de dos quarts de nou del matí a dos quarts de dues de la tarda, hauran de passar per les oficines *instal·lades* a la Via Durruti, número 16, per tal de donar de baixa tots els que estiguin indegudament racionats. *Després d'aquest* termini l'Ajuntament de Barcelona procedirà a la inspecció general de totes les vivendes del terme de Barcelona, i als caps de família que tinguin un racionament *superior* al que els correspongui els serà imposada una multa superior a cent pessetes, i seran denunciats al Jutjat corresponent com a perturbadors de la normal distribució dels aliments racionats, en *perjudici* de la col·lectivitat.

D'interès per als carbon*rs

Es fa avinent als tècnics (antics detallistes) de la Secció de Carbó Vegetal i Combustibles, que en el termini improrrogable de vuit dies, a partir de la publicació d'aquesta nota, hauran de presentar-se, els que encara no ho hagin fet, a les *oficines* de la dita Secció, als efectes de la confecció del cens dels dipòsits de *Carbó* Vegetal i Combustibles, a fi de donar compliment a les disposicions que sobre proveiments tenen donades les autoritats competents.

Tenint en compte que ja s'ha donat anteriorment un termini de quinze dies per a donar compliment a la dita disposició, se'ls comunica que els que *no ho facin* dintre aquest nou termini quedaran automàticament exclosos del susdit cens, sense que per això puguin *reclamar* pels perjudicis que llur inhibició els pugui ocasionar.

Dimarts es repartirà "Caofoscao" per a malalts

El Departament d'Economia (Direcció General d'Indústria) fa avinent al públic que el *proper* dimarts, dia 12 de juliol, se seguirà fent la distribució del producte "*Caofoscal*" per a malalts, *mitjançant* la presentació de la receptа mèdica corresponent, el preu de 4'75 pessetes el paquet, als establiments i en les quantitats que s'esmenten:

Casa Radisson, Hospital, 29: 1.000 paquets. Casa Falp Oliveres, Llúria, 2: 600 paquets. Casa Figueres, Horts dels Vellulers, 26: 1.000. Casa Homedes, Corribia, 17: 600; Casa Permanyer, Passeig de Colom, 2: 1.600. Casa Santiveri, Port Franc: 2.300. Casa Sorribes, Astúries, 48: 600. Casa Opsona, Diagonal, 420: 1.000.

NOTES SOLTES

La Unió d'ex-Voluntaris Catalans de la Guerra Gran convoca tots els seus *companys* per al proper dia 14 de juliol, a les deu del matí, al seu estatge *social* (*Via Durruti*, 47), per tal de prendre part en els actes commemoratius de la presa de la Bastilla de París, festa nacional de França, a la qual assistiran les primeres autoritats de la República i de Catalunya, i la representació oficial a Espanya de la República francesa.

Els Magatzems Jorba han fet un donatiu de dos paquets de tela per a vestits a Ajut Infantil de Reraguarda.

Ha mort a Ripoll el pare del nostre estimat amic, el corresponsal literari del nostre diari en aquell poble, Baltasar Colomer, n'Antoni Colomer Alivès. Les moltes simpaties que s'havia sabut guanyar amb el seu caràcter afable i bondadós feren que l'acte de l'enterrament constituís una manifestació de dol imponent.

Acompanyem el nostre amic i company en el dol que sofreix, i li trametem el nostre condol més cordial.

«EL FEIXISME INTERNACIONAL PRETEN DOMINAR ESPANYA»
per J. ROURE - TORRENT
Història documental de vint-i-dos mesos de política de no intervenció i de guerra per la independència i la llibertat.
Un volum de 480 pàgines, amb ilustracions ... Pessetes 15
Tasis i Marca ha dit d'aquest llibre: "DIFICILMENT PODRA, D'ARA ENDAVANT, FER-SE LA HISTORIA, NO SOLAMENT D'AQUESTA GUERRA QUE AVUI ABSORBEIX TOTES LES NOSTRES ENERGIES, SINO DE L'EPOCA TAN IMPORTANT DE LA VIDA DEL MON QUE ELLA CARACTERITZA, SI NO ES RECORRE A AQUESTA OBRA DE ROURE - TORRENT". P.
Comandes a A. C. O. D.
RAMBLA DEL CENTRE NUMER 170

CONSELL COMARCAL DE BARCELONA

Es convoca els delegats de les entitats de Barcelona a la reunió ordinària del Ple Comarcal — continuació de la celebrada el divendres passat, dia 8 —, que tindrà lloc el dilluns dia 11, a les set del vespre, a l'estatge del Partit, Rambla de Catalunya, 64 - pral.

Davant la importància dels assumptes a tractar es prega l'assistència a tots els delegats.

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir

Per vendre a preus abusius han estat imposades diverses multes

Davant els diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es van veure algunes causes els resultats de les quals per als respectius processats foren els següents:

Condemnats:

Per venda a preus elevats, 25.000 pessetes de multa a Manufactures Rosal.

Per venda a preus abusius, multa de 1.000 pessetes a Elies Casanoves Bonastre.

Per venda a preus abusius, 25.000 pessetes de multa al Comitè d'Empresa de la Casa Manuel Fàbrega Jorba, Empresa Col·lectivitzada.

Per venda a preus exagerats, multa de 2.000 pessetes al Taller Confederal número 75 de la Indústria de la Fusta.

Absolts: Domènec Zorrilla Villastar, Just Robles Moreno, Antoni Moreno Montuez, Robert Subirós, Pilar Gansell Baldrich, Josefa Roig Volcor, Mercè Ruiz Sant-Romà, Teresa Vives i Jaume Bragado.

Uns periodistes xilens visiten el Palau de Justícia

Ahir al matí estigueren al Palau de Justícia uns periodistes xilens, que en viatge professional visiten l'Espanya lleial.

Presenciaren alguns judicis, entre ells els del Tribunal Permanent de Guàrdia.

Carnet del dia

Actes, conferències, reunions

... a les 10: Assemblea del Sindicat Obrer d'Indústries Gràfiques (UGT), Secció de la Federació Gràfica Espanyola, al seu estatge social.

... a les 10: Reunió del Grup "Desiderí Trilles", de la I Secció del Socors Roig de Catalunya (S. R. I.), al seu estatge social.

... a les 10'30: Assemblea de l'Associació Cooperativa de la Federació *Farmacèutica a l'estatge del* Col·legi de Farmacèutics, Claris, 24.

... a les 11'30: Assemblea del Sindicat d'Obrers Vaquers de Catalunya (U. G. T.), a l'estatge del carrer de la Diputació, 277.

... a les 11'30: Conferència d'Alvaro de Albornoz, a l'Ateneu Barcelonès, organitzada per l'Ateneu Professional de Periodistes. Tema: El feixisme i les armes i les lletres espanyoles".

L'ENSENYAMENT

CURS D'INTRODUCCIÓ A L'ESTUDI DEL CATALÀ

El dimarts vinent tindrà lloc al Casal de la *Cultura* la primera lliçó del *curs de* català a càrrec de Jaume Aima. Aquest curs es donarà els dimarts i dijous de cada setmana, a les set del vespre.

Per a detalls i inscripcions, al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana: Claris, 102, baixos; telèfon 70298.

La Festa Nacional francesa

Amb motiu de la Festa Nacional francesa, el cònsol general de França té el gust d'anunciar a la colònia francesa que el senyor Eirik Labonère, ambaixador de França, la rebrà a l'Ambaixada, el dia 14, a les quatre de la tarda.

El Aluminio Rda. St. Antoni, 68 i 70
TELEFON 15492
★ AQUESTA ES LA CASA QUE VEN MES BATERIES DE CUINA ★
Especialitat en articles de Taula, Cuina, Joguines, Presents, Festes, Higiene, Neteja, Camp, Coberts, Ganiveteria :: Articles per a Bars, Hostalaria i per a Tendes de Lleteria i Llegums :: :: :: cuits :: Fabricació pròpia de l'alumini marca "LL", la més acreditada :: :: ::
Gran assortiment en Vaixelles i Cristalleries — Exposició permanent de Bateries de cuina
(EN COMPREN ELS UTENSILIS VELLS D'ALUMINI A 5'50 EL QUILO)
LES NEVERES MARCA MONT-BLANC SON LES MILLORS ★ ESTUFES PETROLI, GAS I CARBO

RIQUISSIM CUBET DE CALDO
SOP
De la mateixa fàbrica productora de famós cubet de caldo GALLINA BLANCA
Passeig Pi i Margall (abans Passeig de Gràcia, 53) - Barcelona

El general d'un poble

MIAJA

Andalusia; un sol que crema, terres seques, homes magres. Aquests llogarrets són, gairebé sempre, un pilot de casetes blanques en els quals les úniques taques negres que es evuen són els homes. La calor ensopeix els homes i les bèsties: Allà baix, naixen els bous per a les curses, les úniques feres que encara hi ha a Europa. Hom veu com pasturen, tranquillament, en els prats verds dels quals tenen l'exclusiva; després, hom els veus a les curses de braus que esquelxen a banyades, el ventre dels cavalls i maten els torejadors.

Els homes romanen hores i hores asseguts a l'ombra, contemplant com moren els dies i les nits; de sobte s'alxequen i solucionen els problemes amb el ganivet a la mà.

La guerra ha provocat en els homes d'Andalusia actituds diametralment oposades; o bé romandre a casa seva, asseguts davant la porta, amb un fatalisme oriental, o bé llançant-se a la lluita amb una decisió ferotge.

Al començament de la guerra, la major part d'aquests llogarrets formaven guerrilles i nomenaven caps que escollien entre els homes més braus. Lluitaven, davant dels soldats professionals provists d'armament modernissim, amb mitjans primitius; l'escopeta de caça, el petard dels minaires, la pistola vella, àdhuc amb les piques dels vaquers i els ganives. Foren ametrallats, canonejats, bombardejats; han resistit durant mesos, però únicament els seus caps han assolit la categoria de cap suprem.

* * *

Un dia — això va succeir en un poblet de la provincia de Còrdova — hom va convocar tots els guerrillers; el Govern de la República, superant totes les dificultats, estava a punt d'organitzar la defensa de l'Espanya lleial. Hom envià el general Miaja per tal d'acobiar i d'organitzar aquests grups dispersos, en un front i en un exèrcit. Hom havia preparat la recepció a l'Alcaldia del poble, que era una casa gran, de pedra, amb una sala gran i un balcó en el qual onejava la bandera nacional. El cap dels voluntaris es passejava, nerviós, pel saló, parlant amb un company seu, que era el seu lloctinent.

—Cau bé, aquest. Ja veuràs el que succeirà. En sentirà de bones. Aquí no és a Madrid.

L'home arribà. Era gras, molt panxut, les cames curtes, un esguard punxant darrera les ulleres, el somriure als llavis. Va pujar, d'una revolada, l'escala de pedra, i va tustar amicalment lespatlla del capit. Va dir:

—Bé, bé. Què passa aquí?

Li caigué al damunt un xàfec de reclamacions. Ell — era el general — no deia res; es passejava amunt i avall de la sala. De tant en tant, adreçava una mirada ràpida al capità. I això va durar fins que aquest va acabar denaonar.

Aleshores el general se li encarà, li tustà l'espatlla altre cop i li va dir seriosament:

—Mireu; només hi ha una persona al món, a la qual li permeto que cridi. Es la meva dona. Per aquesta vegada, passi. Però la pròxima...

Després s'asseguereu tots dos per tal destudiar i organitzar un dels troms més important d'Andalusia.

I aquest és el gran secret del general Miaja; sap parlar a la gent del poble, sap moure's entre ells; fa soldats allà on abans no n'hi havia. Arrisca la seva vida entre ells. I els soldats l'estimen.

Recorda sovint amb orgull i afecte els "figaros" — aquest és el motiu que els ha aplicat—, els barbers que es posaren a la seva disposició el 7 de novembre del 1936, i que ell va fer anar a les portes de Madrid per tal de barrar el camí a la invasió. Els arengava fent broma:

—No tenim fusells, fills meus, però em penso que porteu les navalles per tal d'afaitar-los-hi la barba a aquests moros!

Aquella nit, quan a tot el món hom creia que sentiria la veu de Franco a la ràdio de Madrid, Miaja rebia del Govern republicà la responsabilitat suprema de la defensa de Madrid. Quina responsabilitat!

Als afores, un exèrcit dotat de tot el material de la guerra moderna. Al cel, els avions llançant bombes. I com a defensa homes a milers; però només que homes.

N'hi hauria hagut prou per a esverar al vell general. Ell disposava d'un grapat de batallons pintorescos, batejats amb noms pomposos. Com a soldats, pròpiament dits, comptava únicament amb el cinquè regiment, disciplinat, però mancat d'armament, els primers voluntaris internacionals i els guàrdies d'assalt de Madrid. Molts d'aquests homes no posseïen pas més de quinze cartutxos de fusell i amb prou feines si hi havia defenses antiaèries. Aleshores Miaja va determinar recórrer els fronts, donant ordres directes als combatents i encoratjantlos amb la seva presència. No volia pas morir al seu llit, com tots els generals.

Al Parc de l'Oest, els moros havien arribat fins a les parets de la Presó Model, voltant-la a mitges. El general era a dins, amb el seu Estat Major, sense poder sortir. Els moros escalaven les parets. Hom es batia en el pasadís de la ronda, i el general i els seus ajudants es trobaven al peu de les parets de la façana oposada, esperant el desenllaç de la lluita. Aquesta paret dóna a un carreró encara protegit pels trets de fusell. Algú va proposar saltar-la per tal de poder fugir. Miaja va respondre:

—Si creieu que puc fer de Montgolfier, aneu ben erat.

—Podrem arranjar-ho amb una escala.

—Faria riure. Jo, amb el meu ventre, a punt de fer ed bomber!...

—Aleshores, què farem?

—Podem triar. Si són els moros, els rebrem. Si no, no els rebrem.

Els moros foren rebutjats, i el general va sortir per la porta principal de la presó mentre els espetecs de les metralladores petaven, exordadores, cap a la plaça de la Moncloa. Sota la volta, va tombar-se vers els seus companys i va rondinar:

—Ho veieu, senyors, és més còmode sortir per la porta. Es feta expressament per a això.

Aquesta nit, una nit negra i plujosa, anava a les palpentes i va ficar-se dintre d'un sot d'aigua.

El general Miaja viu en un dels soterranis del Ministeri de Finances. Els visitants el troben convertit en un bon burgès. Adhuc té un gos.

Una vegada, després d'haver signat una fotografia seva per a un dels seus visitants, digué al seu secretari:

—Ho veus; ací en tens convertit en una "vedetta"; em porten flors, obsequis, em demanen autògrafs i tinc un gos.

Li agrada dir aquest mot cada vegada que algú li demana un retrat amb dedicatòria.

Somriu sempre, amb somriure irònic que no s'esborra mai, ni àdhuc durant els dies més afrosos de la guerra, quan els obusos quelen aprop seu, quan s'assabentà de la caiguda de Bilbao, etc.

General del poble, i no pas general de saló, ni la agraden les visites protocolàrles que, malgrat tot, es veu obligat a rebre, ni menys els compliments elogiosos.

Un dia, un antic coronel entrà a seu despatx fent unes grans demostracions de joia, donan-li la mà i adreçant-li els elogis més entusiastes. Un cop pasat l'esclat, va demanar al coronel l'objecte de la seva visita. Aquest darrer va respondre:

—Vetací; tinc permís i he volgut venir per a posar-me a la teva disposició i tenir, de passada, el gust de felicitar-te.

—Aleshores, fet. He estat felicitat i m'adono que disposo d'un coronel més.

L'oficial va quedar palplantat; després es quadrà i va saludar:

—A les vostres ordres, general.

Quan el visitant és un estranger a llengua del qual no entén, té reaccions sobtades. Una vegada un periodista anglès hi anà per fer-li l'interviu protocolari. El general escoltava, carregant-se de paciència, el francès d'estar per casa del visitant, i li contestava en francès per l'estil. Visiblement s'enutjava i mirava a terra, per sota els vidres de les ulleres.

Què és el que es pot fer amb un home que us pregunta: "¿Quan es farà la pròxima ofensiva? — es deia.

De sobte alzecà el cap i va preguntar al periodista:

—I bé: no beveu?

L'anglès, molt sorprès, li va contestar: —Jo? No bec mai!— El general se'l va mirar d'esquitllentes i em va dir: —Jo sí. I tu atmbé, oi?— Em va empènyer cap a la seva cambra, afegint: —Aleshores, beurem un got de cervesa—.

Mentre bevia, rondinava:

—Es divertit aquest tipus. M'ha preguntat quan faré la pròxima ofensiva. Encara, si almenys m'hagués portat un avió...

Va romandre pensatiu un moment. Després va afegir:

—Hauria d'exigir que cada visitant em portés un fusell. Seria un preu raonable per a veure de prop la "vedette".

No puc reprodur els seus mateixos mots. El llenguatge del general és un espanyol pintoresc, farcit d'expressions populars i d'interjeccions picants. Però sempre té el mot just a punt, per a guanyar el cor dels homes que es baten. Troba sempre, així mateix, el gest precís per a enternir la multitud madrilenya. Per exemple, quan féu el gest de fer funcionar el rellotge de la Puerta del Sol, destruït per un obús, foc acollit pel poble com un repte irònic respecte de la destrucció selvatge dels feixistes.

El mot "miaja" significa, en espanyol, "poca cosa". La ràdio feixista l'ha anomenat més d'una vegada així. Però aquest homet al cap del poble, va deturar la invasió sobre Madrid, en el moment més crític, i contra totes les probabilitats. Ara el general "poca cosa" ha estat nomenat cap superior de l'Espanya lleial, llevat de Catalunya. Té tota la confiança, tota la fe, i disposa de tot el coratge d'un poble que vol ésser lliure.

ARYO

(De "Regards")

LA COMMEMORACIO DEL 19 DE JULIOL

El Socors Roig de Catalunya, desitjós que el 19 de Juliol se celebri enguany amb el màxim d'eficàcia i d'esplendor, ha fet totes les gestions necessàries per tal que tots els actes es facin coordinadament.

Ultra això, ha fet una aportació de vint mil pesseles al fons comú de la Comissió organitzadora dels esmentats actes.

Resistir és vèncer

LLUITA A LLEVANT

Si repassem els comunicats dels darrers deu dies, podrem comprovar que l'ofensiva enemiga a Llevant, puixant i violenta, tal com la pinten en les seves cròniques els corresponsals de guerra feixistes, està pràcticament detinguda i tallada la seva abrivada embranzida per les nostres tropes. L'enemic és cert que, en el terminí esmentat, ha aconseguit petits progressos, lleugera rectificació a avantguarda de les seves línies en alguns sectors, però tan insignificants, tan sense importància, que en intentar pintar la nova situació, corresponent al present moment, en un mapa de conjunt, no es poden apreciar diferències notables amb la línia que mantenien les nostres forces deu dies enrera.

Però al front hi ha alguna cosa més que les cotes, pobles i altres accidents que determinen la línia. La veritable situació ve també expressada per altres factor molt de tenir en compte, tals com l'estat moral i material de les tropes de tots dos bàndols combatents.

El comandament facciós, sota la dura pressió dels seus dirigents italogermànics, no vacilla a sacrificar les seves millors tropes, continuant una ofensiva els fruits de la qual no estan, ni de molt, en harmonia amb l'enorme desgast sofert per les forces.

Els nostres comunicats oficials de guerra, lacònics i veraços sempre, no acusen com a baixes de l'adversari més que aquelles que són efectivament comprovades com a tals. Però tothom que s'hagi interessat una mica per les qüestions de la guerra, sap perfectament que l'atacant veu com els seus efectius, en homes i material, minven molt més ràpidament que els del defensor, existint entre les baixes de l'un i de l'altre una proporció — deduïda de l'estudi de les estadístiques de totes les guerres — que permet calcular amb gran aproximació les baixes de l'enemic, partint de la dada coneguda de les pròpies. Així nosaltres podem afirmar que, en l'ofensiva de Llevant, el contrari porta perduts molts milers d'homes i gran quantitat d'armament i material de tota mena.

Els soldats, els oficials i els caps de qualsevol unitat comparen en el seu interior els sacrificis que els són imposats amb els resultats que n'obtenen. I si, com s'esdevé en el cas de l'ofensiva enemiga de Llevant, pel que es refereix a les tropes contràries, hi ha desproporció entre els uns i els altres, el seu ànim decau, perden confiança en el comandament i en ells mateixos, i, indefectiblement, el seu estat moral baixa.

El mateix comandament facciós, desorientat i sorprès per la nostra enèrgica resistència, i esperonat per l'interès dels seus protectors, malgasta balderament l'esforç de les seves tropes i posa sovint les seves unitats en situacions compromeses, vulnerant, en molts casos, els principis més elementals de l'art de la guerra.

En contraposició, les forces pròpies, abundants en nombre i ben dotades, van subjectant i frenant, segons convé, l'ofensiva enemiga, amb un desgast mínim. Les escasses pèrdues, els freqüents rellevaments, els períodes d'instrucció — que no s'interrompen i els estralls ocasionats a l'enemic en cada contraatac propi i en la defensa enèrgica de cada posició, mantenen la seva moral elevada en alt grau i fan que la seva capacitat de combat augmenti, en lloc de minvar, com passa a les unitats del camp contrari.

El comandament propi, lliure d'ingerències estranyes, sap perfectament com i fins on pot cedir terreny; les seves decisions són conseqüència d'un pla estudiat que, sense vacil·lacions, es posa en pràctica amb gran perseverança; sense que per això deixi la seva actitud de respondre exactament, en cada cas, al que demana la situació tàctica del moment.

En resum: l'enemic prosseguix la seva ofensiva al front de Llevant, esgotant a poc a poc, i cada vegada més, les seves reserves, sense aconseguir, en cap cas, avanços de veritable importància. Les forces pròpies, que milloren constantment les seves condicions morals i materials de combat, es mouen, en general, no obligades precisament per la iniciativa de l'enemic, sinó més aviat seguint metòdicament les fites d'un pla prèviament establert.

(Del Butlletí Desenal de l'E. M. de l'Exèrcit de Terra)

A BADALONA

En un dels darrers bombardeigs de l'aviació facciosa ha mort el President de la Comissió Delegada de l'A. P. E. C. d'aquella ciutat

En un dels darrers bombardeigs soferts per la ciutat de Badalona, ha mort el president de la Comissió delegada d'aquella ciutat Josep Capmany. Catalanista entusiasta, havia col·laborat a totes les manifestacions de caràcter ben nostre celebrades a la veïna ciutat. L'Escola Catalana havia estat objecte dels seus amors i havia estat membre dels seus Consells directius gairebé des de la seva fundació. Home modest i desinteressat, no volia que el seu nom fos massa conegut. Fins als darrers moments treballà i pensà amb la pàtria, calent víctima d'un dels criminals bombardeigs, en el lloc on complia el seu deure.

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ha tramès a la seva vídua el seu condol, al qual s'associa LA PUBLICITAT.

Avui s'inaugura la Llar Basca (Euzko-Etxea)

Aquest matí, a les onze, i amb l'assistència de les autoritats del Govern de la República, de la Generalitat i d'Euskadi, tindrà lloc la inauguració oficial dels locals d'aquesta naixent Societat, d'acord amb el programa següent:

A les onze del matí, ionx oficial, amb l'assistència de les autoritats abans esmentades, premsa local, corporacions oficials i representacions polítiques i sindicals. Durant el ionx, als salons de la Societat, actuarà una orquestrina, i als jardins situats davant el domicili social, Corts Catalanes, 605, faran una exhibició de balls de llur país els "espatadantzaris" d'Euskadi. La Comissió organitzadora adverteix que per a assistir al ionx oficial indicat serà indispensable la invitació corresponent.

A les tres de la tarda, café popular, amenitzat per una orquestrina de la localitat que actuarà fins a les vuit de la tarda.

La comissió organitzadora està satisfeta pels quantiosos donatius que està rebent, així com de les innombrables adhesions d'entusiastes compatriotes bascos.

ESTUDIANTS ANGLESOS QUE VISITEN L'ESPANYA LLEIAL

Han arribat a Barcelona i han estat rebuts a la Universitat Autònoma

Una comissió d'estudiants de les universitats d'Oxfort i Liverpool arribaren a Barcelona en viatge d'estudi per l'Espanya lleial, a l'objecte d'apreciar de prop el nostre règim universitari i la influència que la guerra que sostenim contra el feixisme hagi exercit en la vda dels nostres centres docents.

Ahr al migdia els estudiants de l'esmentada comissió visitaren la nostra Universitat Autònoma, i foren rebuts pel degà de la Facultat de Farmàcia, doctor Deulofèu, en nom del rector, i dels catedràtics doctor Masriera, Pericot, Madinaveitia i Colomer. Poc després arribà el rector doctor Bosch Gimpera, i s'organitzà la visita al nostre primer centre docent. Els estudiants anglesos, que anaven acompanyats per una comissió d'estudiants de la F. U. E., recorregueren les aules, laboratoris i altres dependències universitàries. Els visitants observoren detingudament les destroces causades pel darrer bombardeig que afectà la Universitat, i expressà paraules de condemnació per la barbàrie feixista, i d'elogi de la labor cultural i normal funcionament de la nostra Universitat a a banda no afectada per les destroces.

Acabada la visita, el doctor Bosch Gimpera donà la benvinguda als estudiants, i els féu palesa la seva simpatia.

Nota del Centre Catalanista d'Esquerra

Per la creixent amplitud que van adquirint les diverses activitats d'aquesta entitat i essent cada dia major el nombre d'associats, s'han estructurat algunes noves comissions per tal que cadascú pugui adaptar-se a l'esfera de treball que cregui millor per a col·laborar, d'una manera eficient, a l'acció constant desenrotllada per aquest centre.

A tal efecte, en la darrera reunió del Consell Directiu foren nomenades les següents comissions:

Política. — Ferran Llardent, Sever Perramon, Aulcet Salvans, J. Serra Gasulla i Vicenç Verni.

Administrativa. — Lluís Bransuela, Josep Caliró, Tomàs Beya, Antoni Soteres i Ramon Giner.

Organització i Propaganda. — Aulcet Salvans, Lluís Bransuela, Isidre Sabola, Jaume Valls, Jordi Salvany, Josep Bardolet, Vicenç Font i Ramon Carreres.

Els socis poden adreçar-se a tots i cada un dels components de les esmentades comissions per a qualsevol assumpte que els interessi i tingui referència amb elles.

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA
AVUI, TARDA I NIT,
ELS VELLS
DIMARTS, DIA 12, A LES DEU DE LA NIT
Funció extraordinària d'homenatge a l'eminent actor
ENRIC BORRAS
amb l'adhesió de
la Generalitat de Catalunya
l'Ajuntament de Barcelona
la Comissió Interventora de l'Espectacle
1.er Acte segon de "Els vells".
2.on Acte segon de "Terra baixa".
3.er "Mestre Cieguer".
Hi cooperarà la BANDA MUNICIPAL.
L'escriptor J. Pous i Pagès ofrenarà l'homenatge.

A LLORET DE MAR
(GIRONA)
CLINICA DENTAL "TORRE CAMPDERA"
per a malalts nerviosos, mentals i toxicomans. Telèfon 10. Metge director-president: DOCTOR M. BERNAT I CARRERES.
Per a informes, adreceu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els dijous, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Letamendi, número 3, 1.er

Si ets feixista i sincer, no ets intel·ligent
Si ets feixista i intel·ligent, no ets sincer
Si ets intel·ligent i sincer, no pots ésser feixista.

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
Caçadores punt, panyo i pell, sueters, pellisses, guants, pijames, bufandes, bates, batins
Mitges "FERRO"

Fulletó de la PUBLICITAT — 10 Juliol 1938

REVISTA DE LLIBRES

El darrer número de la "REVISTA DE CATALUNYA". - La veu d'un patriota exemplar. "ELS DOS PUNTALS", o el cinisme gratuit de l'adoslescència. Una bona biografia "JOAN MARAGALL", per Maurici Serrahima. - Les teories històriques i socials d'Alexandre Deulofeu

per RAFEL TASIS I MARCA

Possiblement quan hàgim d'assenyalar, un cop acabada la guerra, la realització cultural que més honor fa al Govern de la Generalitat, aquesta serà la publicació (represa el gener d'enguany, després de quatre anys d'interrupció) de la "Revista de Catalunya". Els sis números que ja n'han sortit fan una tossa considerable. Llur índex mereix encara un major respecte. I, en les cent seixanta pàgines de cada un d'aquests números, les signatures més prestigiosos de la nostra intel·lectualitat, al costat de les joves promeiences, deixen llurs assaigs, llurs poemes i llurs articles, que revelen un clima de serenitat, una curiositat apassionada per les coses de l'esperit i — sense defugir la presència i la realitat de la guerra — una elevació intel·lectual per damunt de les passions adjectives de l'hora que ens fan honor a tots plegats.

Es just de retre'n homenatge a Armand Obiols, que amb el seu intel·ligent dinamisme de promotor (sempre a punt, però, d'evadir-se d'un esforç personal de creació) ha fet possible la realitat d'aquests sis números i dels altres sis que ja deu tenir en cartera. El número de juny és una altra satisfacció que deu haver tingut en la seva feina. L'obre un bon article de J. Pous i Pagès, dedicat al concepte de la guerra totalitària, grat als facciosos i a llurs aliats, i que situa, una vegada més, la posició dels catalans en aquesta lluita que, si ens ha estat imposada, no per això representa menys en la nostra vida com a nació. Jaume Serra i Hunter, filòsof enamorat de la seva ciència, li consagra un assaig, en el qual tracta de demostrar que el pensament popular ha d'apropar-se a les disciplines filosòfiques si vol esdevenir fecund, i que aquestes no han pas de témer res, ben al contrari, d'aquest contacte. En el seu llarg estudi sobre "Willoughby Patterne, l'Egoista", Maurici Serrahima demostra novament que no sols és un bon crític i un estudiós conscient de la literatura anglesa — com de la catalana —, sinó que la passió del moralista, que és present en l'obra dels crítics més considerables de tot el món, arbora també noblement els seus minuciosos assaigs. Manuel Rebentós continua les seves importants notes sobre la història del diner espanyol en el segle XIX, obra meritòria d'investigació, i Fermí Vergés fa un detallat resum de l'evolució del pangermanisme abans que Hitler l'encarnés oficialment. Uns versos de Xavier Benguerel, d'alta inspiració, acusen un moment interessant de l'evolució de la seva lírica, que ara s'arrecera en un conceptisme que és, no diré obscur, perquè sé que això li desplau, però sí bon xic difícil, tot i la musicalitat perfecta de la forma dels poemes.

Entre les cròniques i les crítiques que, com cada mes, omplen vora mig número, cal destacar un bon article de Joan Sacs sobre el cinquantenari de l'Exposició del 88, un altre de Domènec Guansé sobre la temporada del Teatre Català de la Comèdia, i els estudis crítics de Josep M. Capdevila i Maurici Serrahima sobre la poesia de Josep Lleonard i la prosa de Jacint Verdaguer, respectivament.

* * *

Enric Martí i Muntaner és un català que fa molts anys viu lluny de la Pàtria, a les pampes argentines. Conec i admiro la seva traducció a la nostra llengua del famós "Martín Fierro", tasca exemplar de la qual parlaren amb l'elogi que es mereixia els nostres crítics. Ara m'ha arribat a les mans un volumet de poesies titulat, d'una manera ben expressiva, "Passen els bàrbars", que és l'aportació cordial i encesa del poeta exiliat a la guerra que de fa dos anys sostenim. Són versos aspres, brutals, a estones ingenus o incorrectes, però ells ens duen l'adhesió total i entusiasta del poeta a la nostra causa, i afirmen, en estrofes abundades, el patriotisme i l'afany de justícia que inspiren llur autor. H. Nadal i Mallol, que els prologa, s'afanya a indicar-nos el significat d'aquest llibre de Martí i Muntaner. No calia pas. Tot i llur balbuceig, ells m'han fet arribar, amb una força emotiva inigualada per altres poemes de bons escriptors, l'esgarrifança de l'amor sagrat de la Pàtria tal com el sent un poeta civil, físicament absent de la seva terra, però que s'hi sent indissolublement unit pels vincles de la sang i del cor.

Mentre llegia aquests poemes d'Enric Martí i Muntaner pensava en els que ens han quedat a dreure algunes poetes catalans que, un dia, feren del patriotisme corda essencial de llur inspiració. De tantes deserciones lamentables, d'alguna traïció i tot, ens en redimeix el gest sincer, la veu franca i apassionada de l'autor de "Passen els bàrbars". No em sé estar de reproduir-li una versos que fixen, per antífrasi, la seva posició moral i a la vegada fustiguen d'una manera implacable els que no han sabut sinó desertar.

A UN EXILIAT

Un jorn, seguint la faramalla,
vas emigrar per fer-te ric.
No dansaràs a la batalla
lluitant de cara a l'enemic.
Vius amb el cor desfet, a trossos
repenedit, entrenyorat:
no deixaràs allà els teus ossos,
no et deurà res la llibertat.

Amb els seus versos, amb el seu gest, Martí i Muntaner compensa tots aquests covards i es fa digne de la pàtria i digne de la llibertat per la qual ell i nosaltres, ençà i enllà de les mars, volem lluitar.

S'ha escrit molt sobre l'adolescència. El desvetlament de la carn, els neguits amorosos, l'ambició desmesurada dels quinze anys, han estat tema predilecte dels novel·listes. Josep M. Murià ha construït la seva primera novel·la sobre aquests elements. Ha basat el desenllaç i gairebé l'argument del llibre, però, sobre una frase que vol ésser cínica i no passa d'un mal gust sense atenuants. Hom podria objectar moltes coses al desenvolupament de l'argument de "Els dos puntals", i retreure la poca qualitat de la moral de l'heroi i la inconsistència de les seves aventures. Com a testimoni del cinisme ingenu de la primera adolescència, aquestes cinquanta planes de novel·la tenen un cert valor de document, em temo que molt poc exacte, i no permeten de fer cap indicació positiva sobre les condicions de novel·lista que pugui tenir Josep M. Murià.

* * *

Estic molt satisfet que hagi estat gràcies a la meva insistència que Maurici Serrahima es decidís a escriure aquest "Joan Maragall" que inaugura la col·lecció "Homes de Catalunya" de la "Biblioteca Política de Catalunya" que edita el Comissariat de Propaganda. Es una biografia completa, amb detalls inèdits i punts de vista molt originals, sobre el gran poeta català. L'aventura interior de Maragall, la seva topada amb els ideals comercials del seu pare, els seus amors, les seves idees i les seves teories són exposats, amb un gran respecte i amb una gran agilitat, en el llibre de Maurici Serrahima.

Hom s'ha preguntat moltes vegades — pregunta inevitable en tots aquells que han sentit gustosos l'alta influència de Maragall — com hauria reaccionat l'autor de "La Vaca Cega" davant els fets que de fa dos anys estem vivint. Jo crec que el dubte és absurd. Pesi a alguna lamentable defecció filial, el nom i el prestigi de l'autèntic Joan Maragall hauríen estat al costat de Catalunya i de la Llibertat. Mig anarquista, catalanista de tot cor, iberista convencut, el seu cor i els seus sentiments hauríen estat, pesi als estralls de la primera hora, al costat d'aquella revolta que havia estat provocada per la criminal follia d'uns homes que eren els matelxos que ell imprecava en aquell article immortal que es diu "L'Església cremada". Per això és útil aquest llibre de Maurici Serrahima, del qual voldria assenyalar dos capítols: "El Capdavanter" i "L'Home", resum exacte de les doctrines polítiques de Joan Maragall i de les seves reaccions davant dels grans fets que commoríen la Barcelona que ell ajudà a construir i a omplir d'espiritualitat.

* * *

Alexandre Deulofeu, esperit infatigable, enamorat de la història, que des del seu recés figuerenc havia donat diverses llibres de tema social i polític, acaba de publicar, en les edicions de l'Escola Politècnica que la Generalitat té a Figueres, el volum I de la seva obra "L'Evolució Social". En el·lo Deulofeu reprèn les seves teories sobre els processos cíclics de l'evolució de la humanitat, que ja havia exposat a "Catalunya i l'Europa Futura", publicada fa uns quants anys. L'alternança de les èpoques imperials, les de transició i les de llibertat, li apareix, davant del curs de la història dels pobles antics, d'una lògica indiscutible, i en aquest volum s'esmerça a demostrar-la, amb quadres sinòptics i tot. El llibre és interessant per als estudiosos i àdhuc per als profans. Només li sabria retreure l'escandalós mal gust tipogràfic de les cobertes i àdhuc del text i la devoció de l'autor per un idioma artificial que ell anomena "Occidental" i que, a primer cop d'ull, sembla una barreja arbitrària de català, italià, francès i anglès. El resum del seu volum, en aquest idioma absurd, que omple una vintena de planes del llibre, n'és una demostració, la utilitat de la qual no sé veure per enllloc.

La situació diplomàtica a Londres ha esdevingut molt confusa. Les relacions amb Roma sembla que han esdevingut molt tivants.

LA PUBLICITAT

La situació a Palestina continua essent molt greu, i va afermant-se la creença que el que atia els disturbis és el feixisme italià

L'escaquer europeu

Els conservadors anglesos es queixen que Mussolini afavoreix l'oposició

(Ve de la pàgina primera)

Les «grans defenses» no funcionen

Els avions faccioso; segueixen volant sobre territori francès

París, 9. — El diputat dels Pirineus Orientals, Noguères, i l'Ajuntament de Cervera, han protestat davant del Govern contra el vol d'avions franquistes sobre territori francès sense que les bateries antiaèries disparin contra ells. Els cinc avions facciosos que el dia 7 bombardejaren Por bou, volaren sobre Cervera, Banyuls i Port-Vendres. El Govern ha de protegir les poblacions franceses de la zona fronterera. — Agència Espanya.

ALEMANYA REFORÇA LA FRONTERA AMB FRANÇA

Brusselles, 9. — Prop de la frontera de Luxemburg, al llarg de l'Our, del Sure i del Moselle, brigades d'obrers alemanys estan construint fortificacions i obres subterrànies. Es tracta d'una primera línia que serà reforçada amb una altra línia posterior. — Agència Espanya.

Londres, 8.—L'ambaixador de França en aquesta capital, senyor Corbin, ha estat aquest matí al Foreign Office, on ha conferenciat extensament amb sir Alevander Cadogan, sots-secretari permanent, sobre el conjunt de la situació diplomàtica. — Fabra.

Estan tan ben acostumats!...

ELS NAZIS HAN COMENÇAT UNA VIOLENTA CAMPANYA BEL·LICA PER A LA "CONQUISTA DE LES COLONIES"

Londres, 9. — El "Daily Tetegraph" publica una informació de Berlín destacant que ja campanya alemanya per a la devolució de les colònies s'intensifica. S'ha anunciat un curs especial a l'Institut d'Administració colonial de Berlín i han estat obertes altres escoles colonials en algunes ciutats. A les grans poblacions enormes cartells fan propaganda colonial. Un d'aquests cartells representa l'Àlgia ajemanya que esguarda l'Africa: "Alemanya, heus ací les teves colònies". Un altre cartell representa un minyó nazi tocant el timbal: "Alemanya necessita colònies. Per a conquistar-les cal lluitar."— Agència Espanya.

Un ajut positiu

Els 23 i 24, la Conferència de París per al boicot als agressors d'Espanya

París, 9. — A "L'Humanité", el senador comunis a Cachin diu que es reben les millors impressions sobre la Conferència que es reunirà a París els dies 23 i 24 del mes que som per tal de tractar del projecte de boicot als països agressors d'Espanya. Al mateix temps Cachin assenyala els nous atacs de la premsa feixista contra la democràcia.

En el mateix periòdic, Péri s'ocupa de l'actitud francesa davant la nova situació creada entre Londres i Roma. Péri diu que Chamberlain ha hagut de cedir davant l'oposició del país, la qual cosa "prova que la passivitat de França davant els grups dirigents anglesos no era encertada i solament ha resultat desfavorable per a la seguretat francesa". Péri afegeix que "el senyor Bonnet, en lloc de corregir els seus herrors, els augmenta, creant dificultats a la majoria dels membres del Govern, els quals, per bé que molt tard, però resoltament, expressen ara les seves inquietuds" — Agència Espanya.

EL PLA DE RETIRADA DE VOLUNTARIS SERÀ PUBLICAT DEMÀ

Londres, 8. — El pla de retirada de voluntaris, aprovat aquesta setmana pel ple del Comitè de No intervenció està actualment en estudi del Govern de la República espanyola i dels dirigents de Burgos. Es confirma que el text del pla serà publicat el dilluns vinent sota la forma de Llibre Blanc.— Fabra.

ELS AMBAIXADORS D'ANGLATERRA A BERLIN I PARIS FAN VACANCES OFICIALS

Londres, 8. — Es troben actualment en aquesta capital, on passaran uns quants dies, els ambaixadors d'Anglaterra a París i Berlin. Per bé que oficialment vénen per a passar alguns dies de descans, no deixa d'estranyar a les esferes diplomàtiques la coincidència que estiguin de vacances simultaniament els dos ambaixadors esmentats. Per conseqüent, es dona per [illegible] que informaran el ministeri de Relacions Exteriors del darrers esdevenimens diplomàtics en el [illegible] aquests afecten a les capitals on [illegible] acreditats respectivament. — Fabra.

I L'AMBAIXADOR D'ITALIA A LONDRES SE N'HA ANAT A ROMA

Londres, 8. — L'ambaixador d'Italia en aquesta capital, és a Roma. Als cercles diplomàtics se suposa que durant la seva estada a la capital italiana, Grandi conferenciarà amb Ciano i Mussolini sobre els darrers esdevenimens diplomàtics, especialment en el que es refereix a la qüestió de l'entrada en vigor de l'acord anglo-italià i a la situació d'Espanya. — Fabra.

FRANÇA

Un periodista francès, germanòfil, propietari d'un diari alemany de l'altra banda de la frontera

París, 9. — El setmanari "La Lumière" ha provocat un petit escàndol denunciant un negoci periodístic molt estrany. El setmanari havia preguntat si el senyor De Brinon, del Comitè França-Alemanya i del diari "Information", era el mateix De Brinon propietari a Forbach del diari "Die Burger Zeitung", que a la frontera franco-alemanya realitza una propaganda estranya.

El senyor De Brinon, del Comitè França-Alemanya, del periòdic "Information" i amic de Franco, ha contestat dient que comprà les accions de les empreses "Echo de l'Est" i "Burger Zeitung" quan estava en el "Journal des Debats".

"La Lumière" destaca la importància de la confessió del senyor De Brinon i s'estranya que aquest pugui fer, en el lloc neuràlgic de la frontera, una campanya antifrancesa. —Agència Espanya.

LES FESTES DE LA RECONSTRUCCIO DE LA CATEDRAL DE REIMS

La representació del misteri "El Joc de les grans hores" a la Plaça de l'Atri

Reims, 9. — Les festes solemnes destinades a celebrar la completa reconstrucció de la catedral començaren ahir a la tarda.

Més de 6.000 espectadors aplegats a la Plaça Parvis, assistiren a la representació d'"Un Misteri", primera d'aquest gènere que s'ha desenrotllat en aquesta plaça des del segle XV.

Aquest "Misteri" titulat "El joc de les grans hores", l'autor del qual és Henry Cheon, descriu la història de la catedral i recorda les figures ilustres que han passat per ella: el rei Clovis, bisbe Remy, Joana d'Arc, el rei Carles setè, els quals papers són representats per actors eminents, fins el "martiri de Reims" quan la Gran Guerra.

El paper essencial d'aquest espectacle està representat pel poble de Reims que l'encarnen un grup de joves i noies vestides amb la indumentària de l'época. — Fabra.

LA DELEGACIO BRITANICA

Reims, 9. — Entre les personalitats de relleu que han arribat per a assistir a les festes de la inauguració de la catedral de Reims, s'assenyala l'arribada de la senyora Combes Tenant, cosina de la reina Isabel d'Anglaterra.

També arribà ahir la delegació britànica que participarà en les festes d'inauguració i farà lliurament al cardenal arquebisbe de Reims d'una còpia de l'estandard de Joana d'Arc. — Fabra.

UNA PROTESTA CONTRA L'ALLIBERAMENT DELS ACUSATS DEL "CSAR"

París, 9. — El Comitè Central de la Lliga dels Drets de l'Home ha votat una resolució en la qual demana la intervenció de les autoritats republicanes contra l'escàndol de l'alliberament dels acusats del "Csar". La Lliga recorda els atemptats contra les seus patronals per tal d'acusar els obrers, l'assassinat dels germans Rosselli, la preparació de microbis per a matar els adversaris, l'atemptat de Villejuif i altres crims del "Csar", i demana la defensa de les institucions democràtiques. — Agència Espanya.

HAN COMENÇAT LES FESTES DESTINADES A COMMEMORAR LA RECONSTRUCCIO DE LA CATEDRAL DE REIMS

Reims, 9. — Tota la ciutat està profusament endomassada, per a les grans festes d'avui. Han arribat nombrosíssimes personalitats franceses i estrangeres i es calcula que demà, amb motiu de les festes, la població de Reims haurà augmentat en 100.000 persones. La solemnitat de Reims adquireix caràcter de gran pelegrinatge nacional, fins al punt que a la ciutat hi ha diversos ministres, altres nombroses personalitats oficials, i és esperat d'un moment a l'altre el President de la República, senyor Lebrun.

Entre els nombrosos actes que se celebraran per tal de commemorar la reconstrucció de Reims figura, en primer lloc, la inauguració de la catedral, acte que ha donat lloc a totes les festes, i la inauguració de tres museus interessantíssims. L'un recull els tresors artístics de la ciutat, l'altre en la basílica de Saint Rémy, també destruïda per la guerra, i el tercer, verament emocionant, és constituït per documents fotogràfics, sense llegenda de cap mena, presentant l'es at de la ciutat en acabar la guerra, quan de Reims només restaven en peu disset cases.

Aquest matí han estat llançades al vol les campanes de la catedral, que han fet sentir llur veu a una distància de 20 quilòmetres, a la rodona, per primera vegada des de fa 24 anys.

El monument al orgue de la catedral, curosament restaurat, ha estat [illegible] aquesta tarda pel mestre [illegible] Bonnet, organista de San Eustaqui, de París.

Al matí, a Saint-Rémy, ha tingut lloc la proclamació del cardenal Suhard, arquebisbe de Reims, com a Legat pontifici per a les festes de demà. Després de la lectura de la Bula pontifícia que li dóna tal missió, el cardenal Suhard ha pronunciat un sermó dividit en tres parts: homenatge a Pius GI, record a la vocació de França i plegària per a la pau del món.

El Papa troba França en la catedral de Reims ressuscitada, i el poble francès troba en la seva catedral el Papa i l'Església vivent.

França, la d'ahir i la d'avui, investida des del seu origen d'una missió divina, té el deure de complir-la fins a la fi, a través del món.

En el legat pontifici França ha de buscar el fruit espiritual que el Papa espera de l'esdeveniment únic que s'està celebrant. Aquest fruit és el mateix que resulta de tot el seu pontificat: restaurar espiritualment el món, i amb ell França, en harmonia i pau, i operar la concentració de totes les energies individuals i col·lectives, socials i morals, nacionals i internacionals, entorn la idea d'una França sempre unida, més fidel a la seva divina vocació en el món pacifical, però sobrenaturalment santificat.

Després, el cardenal Legat ha fet la seva entrada triomfal a la ciutat simbolitzant l'entrada del Papa. El senyor Marchandeau, ministre de Finances i alcalde de la ciutat, l'ha saludat en nom d'aquella; el prefecte l'ha saludat en nom del Govern. Assisteixen totes les autoritats civils i militars. Una companyia de tropes ret honors, mentre una banda militar de música interpreta "La Marsellesa" i l'himne pontifici.

El cardenal i el senyor Marchandeau han pujat a un automòbil descobert i es trasladen a la catedral envuit d'una doble filera de tropes que presenten armes, i de la multitud que prorromp en constants aclamacions. — Fabra.

ATEMPTAT CONTRA EL CONSOL ITALIA D'AVIGNO

Montpellier, 9. — El cònsol italià a Avignó, mentre estava al seu despatx el dia 27 del passat mes de juny, fou objecte d'un atemptat per part de deu individus, també italians, que després de diversos treballs la policia francesa ha pogut identificar.

Es tracta dels individus Toni Ascanio, anomenat "Paiesi", de 22 anys, i d'Antoni Marchese, de 26.

Després de l'atemptat, aconseguiren arribar a Nimes, on en ésser interrogats per un guardia, Ascanio disparà sobre l'agent de l'autoritat i aconseguí fugir. El seu company Marchese fou detingut i ha estat reconegut com un dels atacants pel susdit cònsol italià a Avignó.

Les autoritats continuen els esbrinaments per tal de poder conèixer els motius de l'atemptat. — Fabra.

TXECOSLOVAQUIA

El Govern demanarà plens poders al Parlament

Praga, 9. — El "Lidove Noviny" anuncia que el Comitè de ministres polítics ha decidit demanar al Parlament que concedeixi plens poders al Govern.

La llei de plens poders que es demana serà plenament constitucional.

La qüestió de l'extensió dels plens poders i les condicions d'aplicació de la causa seran discutides més tard.

Par altra banda, el Comitè ha examinat la qüestió del servei de treball. El dit periòdic creu que el servei de treball quedarà implantat a Txecoslovàquia molt aviat, i que la seva organització serà molt semblant a la d'Alemanya. — Fabra.

Continuen els treballs per a l'Estatut nacionalitari

Praga, 9. — El Comitè restringit de ministres polítics es reuní ahir per a preparar els treballs legislatius, les qüestions econòmiques i el pressupost per al vinent exercici.

Assistiren a la reunió els senyors Krofta i Kalfus, ministre de Finances.

Després de la reunió el senyor Hodza tingué una llarga entrevista amb els tècnics jurídics, especialment amb el president del Tribunal Constitucional, senyor Krejcy, el qual el posà al corrent de les negociacions que porta realitzades durant aquesta setmana, relacionades amb l'estatut de les nacionalitats. — Fabra.

Praga, 9. — El senyor Benes ha rebut avui el governador de la Rússia subcarpàtica, Hrabar.

Demà el senyor Hrabar serà rebut pel senyor Hodza.

Als cercles competents s'estima que el senyor Hrabar discutirà amb Hodza sobre la qüestió de l'autonomia rutena. — Fabra.

Els cops a Beck

Un altre incident amb els alemanys a Danzic

arsòvia, 9. — S'ha produït a Dontzic un nou incident entre Palònia i Alemanya. La bandera militar alemanya ha aparegut hisada a l'edifici de la policia. Els periòdics polonesos protesten perquè Dantzic no té cap organització militar, i la defensa de la ciutat lliure està assegurada per l'exèrcit polonès. Alemanya no té drets militars a Dontzic. i les autoritats d'aquesta ciutat no poden hisar la bandera de l'Estat alemany. Els periòdics anuncien una gestió del Govern polonès. — Agència Espanya.

La princesa Olga ha arribat a Atenes

Atenes, 9. — La princesa Olga de Iugoslàvia, acompanyada de la seva mare, la princesa Elena de Grècia, ha arribat a aquesta capital.—Fabra.

EE. UU.

Sis oficials alemanys processats per associació secreta contra la Constitució

Nova York, 9. — Ahir va començar a Yaprank el procés contra sis oficials de la Lliga dels emigrats alemanys als Estats Units. Les autoritats nord-americanes acusen aqueixos caps alemanys d'associació secreta dirigida contra la Constitució americana. — Agència Espanya.

La qüestió del gas heli

ALEMANYA NO EN TINDRA PERQUE HOM NO SE'N POT FIAR

Washinton, 9. — El secretari d'Estat de l'Interior, Harold Ickes, ha desmentit categòricament la informació publicada aquest matí per la premsa alemanya, segons la qual la negativa del Govern per a l'exportació de gas helium a Alemanya obeeix a manifestacions polítiques.

La premsa alemanya havia publicat que el III Reich tindrà gas helium. El secretari d'Estat de l'Interior declara avui que els Estats Units no aproven l'exportació de tal gas perquè Alemanya no ofereix garanties suficients per a la no utilització d'helium en els armaments. — Agència Espanya.

Al camp facciós

Els arsenals de Càdiz a poder dels alemanys

I a la presó els alts funcionaris que en protestaren

Gibraltar, 9. — Es confirma que les drassanes de Càdiz han passat integrament a mans dels alemanys. Trenta caps de servei, que protestaren contra la invasió estrangera, han estat empresonats. — Agència Espanya.

ELS FACCIOSOS FAN DONAR ALS OBRERS DE LA LINEA ELS DINERS ANGLESOS QUE GUANYEN A GIBRALTAR

I els paguen a 42 pessetes la lliura!

Gibraltar, 9. — Diversos milers d'obrers espanyols de La Línea es traslladen diàriament a Gibraltar on tenen el seu treball. Estan proveïts de salconduits facilitats per les autoritats facciosos. En les darreres setmanes aquests salconduits han estat anullats i renovats únicament a la presentació del contracte de treball de cada obrer, en el que s'esmenta el salari setmanal que rep que és d'uns 25 xelins.

Aquesta mesura té per objecte obligar cada obrer a lliurar a les autoritats facciosos el 90 per cent del seu salari en divises angleses. Aquest diner els és canviat per paper moneda de Franco amb conformitat a la cotització de 42 pessetes per lliura. Com que la cotització real del canvi és de 110 pessetes paper per lliura esterlina, la pèrdua que sofreixen els obrers espanyols és enorme i augmenta la tensió que impera des de fa molt temps a la zona fronterera de Gibraltar. — Agèn. Espanya.

Falange prepara les noies jovenetes per a agradar l'"home heroic"

París, 9. — Es rep de Burgos una informació de la Secció femenina de Falange Espanyola. Es tracta d'uns consells a les "fletxes" i a les noies d'onze anys, per tal que "siguin bones minyones", "es rentin la cara" i "es llevin de matí", disposant-se a "començar a estimar l'home heroic", fent d'aquest "home heroic" l'eix de la seva vida sentimental. Com pot veure's, Falange comença una política d'"eix": l'eix de la corrupció de menors. — Agència Espanya.

El Consolat de la República a Gibraltar ja ha acollit nou mil evadits dels facciosos

Jibraltar, 9. — Amb ocasió que un vaixell rebel procedent d'Estepona, creuava en front a Jibraltar, un home es llançà a la mar i arribà a aquest port nedant. Es tracta d'un jove espanyol que s'ha presentat immediatament al Consulat de la República, demanant que se li donin els mitjans necessaris per tal de trasladar-se a Barcelona.

El fet, per altra part és freqüent. Cada dia es presenten al Consulat d'Espanya d'aquesta plaça, després d'haver afrontat els perills de l'evasió, molts evadits de la zona rebel. Demanen gairebé tots que se'ls trameti a Barcelona per tal d'incorporar-se a l'Exèrcit republicà. Alguns esperen a Jibraltar a ajuntar-se amb la seva família. Es calcula que, fins la data, més de 9.000 mil andalusos evadits de la zona rebel, s'han presentat al Consulat de la República d'aquesta plaça — Agència Espanya.

El rei de Romania anirà a Londres el mes entrant

Londres, 9. — La visita del rei Carol de Romania a Londres, que fou ajornada fa uns quants mesos a conseqüència de la situació interior de Romania i de l'Europa central en general, ha estat fixada ara per a la segona quinzena del vinent mes desembre.

El rei serà hoste dels sobirans anglesos en el palau de Buckingham. Segons sembla, l'acompanyarà el príncep Miquel, hereu del tron. — Fabra.

El conflicte d'Extrem-Orient

El Govern francès ha donat garanties sobre les seves intencions en ocupar les illes Paracel

París, 8. — S'anuncia que el Govern francès ha transmès als Governs de Xina i Japó tota mena de garanties en el que es refereix a les intencions del Govern de París en ocupar les illes Paracel. Al Japó, França li garanteix la seguretat dels japonesos que es trobin a l'arxipèlag, i a Xina li garanteix el reconeixement de la seva sobirania sobre les dites illes. — Fabra.

ELS ESTATS UNITS NO HAN CANVIAT D'ACTITUD EN EL PROBLEMA DEL YANGTSE, MALGRAT LES AMENACES NIPONES

Washington, 9. — Segons una personalitat nord-americana molt al corrent dels esdeveniments de Xina, la darrera advertència dels japonesos contra la circulació de vaixells estrangers pel Yangtsé no ha canviat el més mínim l'actitud dels Estats Units.

El Departament d'Estat i el de Marina continuaran assegurant la protecció als súbdits nord-americans en la zona de guerra, i si cal, es destacarà un canoner a la zona de guerra.

Segons el Departament de Marina només circula un vaixell nord-americà en la dita regió. — Fabra.

L'AVIACIO XINESA DESTRUEIX CINQUANTA AVIONS NIPONS

Hankeu, 9. — S'anuncia oficialment que en un raid que ha efectuat l'aviació xinesa contra l'aeròdrom d'Anking, ha destruït cinquanta avions japonesos que estaven en aquell lloc. — Fabra.

RUSSIA

Els feixistes maltracten els tripulants dels vaixells russos apresats

Moscou, 9. — Segons comunica l'agència Tass, s'ha sabut per uns radiogrames rebuts del vaixell "Max Hoeltz", a bord del qual viatgen 70 súbdits de la URSS repatriats d'Espanya, que els dits repatriats han estat objectes de maltractaments per par de responsables actuant en el camp rebel.

Aquestes 70 persones pertanyien a les dotacions dels navilis soviètics "Lensoviet" i "Akademik Pavlov", apressats pels facciosos.

Tots, entre ells quatre dones, una d'embarassada, foren conduïts a un camp de concentració i se'ls obligà posteriorment a treballar en un establiment metallúrgic, on, després d'una dura i llarga jornada, amb molt poc aliment, se'ls feia dormir, àdhuc les dones, a terra.

Darrerament se'ls conduí a Ceuta, sota la custòdia de guàrdies armats, permetent-los embarcar a bord del vaixell soviètic "Max Hoeltz", com deixem dit.

L'arribada d'aquests repatriats, que han estat en poder de les tropes feixistes, és esperada amb gran interès. — Fabra.

La conferència d'Eden

Nombroses personalitats angleses demanen una ràpida decisió

Londres, 9. — Ha estat dirigida a la Conferència d'Evian una carta signada per parlamentaris, professors, metges i escriptors, instant els delegats a prendre una decisió ràpida i generosa amb respecte als refugiats alemanys i austríacs.

Entre els signants figuren lord Horder, célebre metge; H. G. Vells, sir Norman Angeli i sir D. M. Stevenson, canceller de la Universitat de Glasgow. — Fabra.

UN DESMENTIMENT DE LES TRADE UNIONS

Londres, 9. — El Congrés de les Trade Unions desment les informacions publicades per certs periòdics, segons les quals els sindicats obrers anglesos s'havien declarat contraris a l'entrada a Anglaterra d'obrers especialitzats alemanys i austríacs. — Agència Espanya.

ELS TREBALLS DE LA CONFERENCIA D'EVIAN

Evian, 9. — El Comitè per a l'emigració ha continuat els seus treballs. S'ha donat lectura a un missatge del President Roosevelt en el qual manifesta les seves esperances que la conferència aconseguexi pleníssim èxit sobre un problema que segons ell "és d'importància per a una gran part de la humanitat en desesperació".

Els delegats de diversos països de l'Amèrica del Sud s'han manifestat disposats a rebre un contingent d'emigrats agricultors.

L'alt comissari de la Societat de les Nacions, Sir Neil Malcolm, ha donat compte dels treballs realitzats pel dit organisme sobre emigració i ha assenyalat la utilitat de la constitució d'un organisme permanent per a refugiats i la d'exercir una influència prop d'Alemanya, recolzant-se en el prestigi dels Estats Units, inspiradors de la Conferència, i el dels altres Estats per a obtenir d'Alemanya en el problema jueu la pràctica d'una política més liberal. — Fabra.

La gran situació a Palestina

Els disturbis han continuat tot el dia d'ahir, malgrat les grans precaucions de les autoritats britàniques

El moviment s'estén cap a la Transjordània

Els terroristes es dediquen a atacar els interessos britànics, com si obeissin ordres exteriors

Londres, 8. — Telegrafien de Jerusalem a l'agència Reuter que les autoritats britàniques han augmentat les precaucions a tot arreu, especialment a la regió de Haiffa, on patrullen forces de marineria. — Fabra.

Els fuseliers del "Repulse" han reforçat les patrulles britàniques a Haiffa

Haiffa, 8. — Les forces de policia d'aquesta capital han estat reforçades amb fuseliers marins del creuer "Repulse", havent-se establert patrulles pels carrers i principals punts estratègics de la ciutat. — Fabra.

UN REGIMENT BRITANIC HA SORTIT D'EGIPTE CAP A PALESTINA

El Caire, 8. — L'onzè regiment d'húsars d'Egipte ha estat enviat a Palestina. — Fabra.

El malestar s'estén a Transjordània

LA LOCALITAT DE PAMIE HA ESTAT VICTIMA DELS BANDITS

Amman, 9. — Diverses vagues s'han plantejat a Transjordània, cap a on s'ha estès el malestar regnant a Palestina. Aquests conflictes socials tenen el caràcter d'una protesta pels excessos comesos pels jueus en detriment dels àrabs.

Han tingut lloc diferents manifestacions que han desfilat davant la residència de l'emir Abdallah i del delegat britànic. En els disturbis que s'han pronunciat s'ha notat l'estret esperit de classe regnant entre els àrabs, ja que s'han solidaritzat amb els de Palestina.

La localitat de Pamie ha estat atacada per un grup d'uns 40 homes armats, els quals travessaren la frontera pels voltants del port d'Allenby. L'atac es produí a la nit i després d'haver saquejat els zocos els malfactors es retiraren.

Davant la repetició de desordres i d'haver-se descobert un important contraban d'armes a la frontera amb Palestina, les autoritats han pres severes mesures de precaució, vigilant especialment determinats punts estratègics. — Fabra.

ELS AGENTS FEIXISTES ATAQUEN ELS INTENSOS BRITANICS

ELS TERRORISTES ES DEDIQUEN A DESTRUIR LES LINIES TELEFONIQUES I LA "PIPE-LINE"

Jerusalem, 9. — Informen de Natzaret que els terroristes àrabs han destruït línies telefòniques i un tros de via fèrria de la "Pipe-line" del petroli de Mossul. — Agència Espanya.

La Conferència de la Pau del Chaco

S'ha solucionat el conflicte a Amèrica després de passar per Ginebra

Els cercles internacionals han rebut bé la solució

Ginebra, 9. — La solució de principi trobada en el conflicte del Chaco ha estat acollida amb visible satisfacció en tots els cercles afectes a la Societat de les Nacions, malgrat que no s'han rebut encara informacions oficials que permetin conèixer amplis detalls sobre el particular.

Malgrat que les nacions americanes prengueren de les mans de l'organisme ginebrí l'assumpte del Chaco per a resoldre'l per elles mateixes a Ginebra, es puntualitza que la solució del conflicte no pot deixar de produir satisfacció "ja que tota obra de pau ha de merèixer bé dels que a Ginebra cerquen precisament la pau, encara que altres la troben per altres camins, sense passar precisament per Ginebra".

Interrogades algunes personalitats sud-americanes per greus que siguin els conflictes que les separin trobaran sempre un punt de contacte que les uneixi i que faciliti l'acord entre elles. — Fabra.

ELS MINISTRES D'AFERS ESTRANGERS DE BOLIVIA I DEL PARAGUAI S'HAN FET CARREC DE LES PROPOSICIONS

Buenos Aires, 9. — Els monostres d'Afers Estrangers de Bolivia i Paraguai, s'han fet càrrec de les proposicions d'acord directe i arbitratge, acordades per la Conferència per a la Pau del Chaco.

Després de sognades, els delegats abans esmentats han promès sotmetre als seus respectius Governs les dites clàusules d'acord amb el fi que siguin ratificades i poder procedir seguidament a la signatura del pertinent tractat de pau i d'amistat. — Fabra.

La Medalla dels Voluntaris Catalans

Damunt la taula tinc present una medalla lligada amb un tros de drap de la nostra Pàtria, amb els quatre pals de sang de Jofre el Pelós, medalla que també ha defensat el gran i malaguanyat generalíssim Joffre del Rosselló.

La medalla me l'ofrenà en un moment d'entusiasme el "Pare dels Voluntaris Catalans", doctor Soler i Pla.

Aqueixa medalla porta el mateix escut de la Unió Catalanista amb unes lletres que diuen "Catalunya als voluntaris catalans" (1914-1918), i a l'altra cara hi ha un voluntari català amb un casc de cer i un llorer, símbol del brau lluitador contra l'Alemanya que assassinà ahir igual que avui als infants, igual que el voluntari català d'avui Xandri i altres de la Divisió 43 i als heroïs de la 30 Divisió Macià-Companys caiguts tots en terres d'Aragó també contra l'Alemanya "bocche" d'ahir i "nazi" d'avui.

El 14 de juliol s'escau el segon aniversari de la inauguració d'aquell monument del Parc de la Ciutadella, dedicat als voluntaris catalans que lluitaren per la França en defensa de la llibertat dels pobles i dels homes.

¿Qui no recorda aquella data, jorn d'emoció, on junts s'asseien davant el monument de l'heroi, generals i oficials francesos i generals i oficials espanyols, al costat d'En Dorgeuès i altres patriotes de la França i dels també patriotes Ventura Gassol, Pi i Sunyer, doctor Soler i Pla i d'altres?

¿Qui ens ho havia de dir, que entre els reunits hi havia uns companys (?) traidors que al cap de cinc dies havien de trasbalsar Catalunya i tots els pobles d'Ibèria? Ningú no pensava que al cap d'uns quants dies s'hauria de reproduir la frase de l'Apelles Mestres com en la Gran Guerra, el NO PASSAREU.

Doncs bé; en homenatge als voluntaris caiguts del 1914 al 1918 i del 1936 al 1938, cal que el dijous vinent, dia 14, a les onze del matí, anem a portar unes flors o bé una branca de llorer al monument dels voluntaris catalans morts per la llibertat de la França, de Catalunya i del món.

Domènec LATORRE I SOLER

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Al front de Llevant i al del Centre les nostres forces rebutgen els atacs de l'enemic i li causen moltes baixes

L'aviació estrangera ataca les poblacions de la retaguarda i causa víctimes i danys

ELS COMUNICATS OFICIALS

FRONT DE LLEVANT — A sector oriental, les forces al servei de la invasió estrangera han realitzat des de Villavieja, diversos intensos atacs en direcció a la Vall d'Uixó, atacs que han estat vigorosament contingutsper les tropes espanyoles, que han causat a l'enemic nombroses baixes.

La lluita ha estat també molt dura a la zona de Sueras, on l'enemic ha aconseguit una lleugera rectificació de línia.

FRONT DEL CENTRE. — Un intent rebel contra una de les nostres posicions de la Ciutat Universitària, ha estat totalment rebutjat; els facciosos han sofert moltes baixes vistes.

ALS ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

* * *

L'aviació estrangera ha seguit actuant criminalment sobre diversos llocs de la retaguarda republicana. Durant la nit darrera fou bombardejat el poble de Montcada (Barcelona). Causà víctimes.

Avui al matí deu trimotors "Savoia", procedents de Mallorca, han llançat gran quantitat de bombes sobre Badalona, que han originat víctimes i danys.

També ha estat bombardejat per tres trimotors "Savoia" el poble d'Amposta (Tarragona), ignorant-se, de moment, les conseqüències de l'agressió.